ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΙ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888 — ΕΤΟΣ Ε'. — ΑΡΙΘ. 53

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59.
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπτῶν 20.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ἐν Ἑλλάδι . . . . Δρ. 10
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Φρ. χρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταὶ οἱ θέλοντες νὰ συνεχίσωσι καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος τὴν εἰς τὴν «Ἑβδομάδα» συνδρομήν των, νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀποτείνομεν καὶ εἰς τοὺς ὀφείλοντας συνδρομὰς ληγούσας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ποδαρικό διήγημα *Ἴμβ.*
Ἔργα καὶ Ἡμέραι: *Ἡ λῆξις τοῦ Ἔτους.*
Διαγώνισμα γνωμῶν (Ἔκθεσις) ὑπὸ Ι. Μ. Δαμβέργη.
Διαγώνισμα πολυαρρένων (Ἔκθεσις) ὑπὸ Θ. Βελλιανίτου.
Ὄλγα, *Μυθιστορία* Λουδοβίκου Ἐνώ. (Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ). Συνέχεια.
Πανόραμα, *Ἐπιστήμη — Καλλιτεχνία — Φιλολογία*, ὑπὸ Ἀδρία.
Εἰδήσεις τῆς Ἑβδομάδος. *Ἐγχώρια—Ἐξωτερικὰ—Ἀρχαιολογία* κ.τ.λ.
Ἰδιαίτερα Γράμματα.
Νέα βιβλία.

ΤΟ ΠΟΔΑΡΙΚΟ

Ἡ θεία μου, καλή της ὥρα,—τώρα θὰ πταρνίζεται ἡ καϋμένη ὅπου τὴν ἐνθυμοῦμαι — ἦτο γεροντοκόρη πρώτης τάξεως. Τώρα δὲν εἶνε πλέον· ἀφ' ὅτου ὑπανδρεύθη ἀπώλεσε τὴν κεντρικήν της ταύτην ἰδιότητα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν γάμον της διεφύλαξε τὰς ἄλλας της ἰδιοτροπίας, ἃς ὅμως κρύπτει ἤδη ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ κόσμου ἡ μανία, ἣν ἔχει ὁ καλός της σύζυγος νὰ μὴ τὴν ἀφήνῃ νὰ φαίνηται οὐδαμοῦ, μανία εἰς τὴν ὁποίαν ἐκείνη ἐναβρυνομένη καὶ κομπάζουσα ἔδωκε τὸ ὄνομα τῆς ζηλοτυπίας!

Αἱ ἐπισημότεραι τῶν ἰδιοτροπιῶν της ἦσαν, πρῶτον ἡ καθαριότης, δεύτερον ἡ πρὸς τὰ ζῷα ἀγάπη, ἣν κατώρθωσε βραδύτερον νὰ συγκεντρώσῃ εἰς ἑαυτὸν ὁ σύζυγος, καὶ τρίτον ἡ πρόληψις.

Διὰ τὴν πρώτην κατηνάλισκε τόσον σάπωνα, ὅσος θὰ ἤρκει διὰ τὰς ἀνάγκας πολυμελοῦς οἰκογενείας ἐχούσης καὶ μωρά. Ἀλλοίμονον νὰ ἤγγιζεν ἡ χεὶρ της τὴν μύτην . . . ἔστω καὶ μιᾶς βελόνης· ἀμέσως ἔπρεπε νὰ νιφθῇ. Σταφυλὰς δὲν θὰ ἔτρωγέ ποτε, ἂν δὲν ἀνεκάλυπτε μέθοδον νὰ τὰς καθαρίζῃ καὶ αὐτὰς καὶ ν' ἀπορρίπτῃ τὸν φλοιόν των, τὸ κρέας δέ, τὸ κρέας, ὡς διηγοῦντο τὰ χρονικὰ τῆς γειτονίας, τὸ ἐσαπούνιζε τακτικῶς πρὶν τὸ θέσῃ ἰδίαις χερσὶν ἐν τῇ χύτρᾳ.

Ὁ πρὸς τὰ ζῷα ἔρως της τῇ ἐστοίχιζεν ἐπίσης οὐκ ὀλίγον. Ἡ γάτα της, ἡ Ἀσπασία ἡ Σισῆ, μεγαλοπρεπὴς καὶ καλοθρεμμένη, ὅπως πρέπει νὰ εἶνε πᾶσα γάτα καλῆς οἰκογενείας, μεθ' ὅλας τὰς ζημίας, ἃς προὐξένει εἰς τὸ μαγειρεῖόν της καὶ εἰς τὰ μαγειρεῖα τοῦ πλησίον, ἦτο δι' αὐτὴν τὸ πᾶν ἢ μᾶλλον τὸ ἥμισυ τοῦ παντός, διότι τὸ ἄλλο ἥμισυ ἦτο ὁ Ποσειδῶν ἡ Σισῆς, σκύλος τοῦ δρόμου, περισυλλεχθεὶς τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου τοῦ μακαρίτου Ἀζὸρ, καὶ ἐνθρονισθεὶς αὐθημερὸν ἐν τῇ καρδίᾳ της.

Καὶ ὅτε ἔστρεφε τὰς γεροντοκόρας τῶν ὀφθαλμῶν της ἐπὶ τοῦ καναπέ, καὶ ἔβλεπε τὴν εὔσωμον Σισῆν κοιμωμένην εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Σισῆ, διότι ἄλλο νὰ σᾶς εἴπω καὶ ἄλλο νὰ ἐβλέπετε πῶς ἠγαπῶντο τὰ δύο ταῦτα ζῷα, ἐβυθίζετο καὶ αὕτη εἰς ρεμβασμοὺς ὀνειροπολοῦσα, τίς οἶδεν, ἐν μέσῳ τόσων χιλιάδων καὶ ἑκατομμυρίων ἀνδρῶν, νὰ εὕρῃ καὶ αὐτὴ τόν... Σισῆν της.

Ἀλλὰ καὶ τῶν δύο τούτων ἰδιοτροπιῶν της ἰσχυροτέρα ἦτο ἡ πρὸς τὰς προλήψεις πεποίθησις καὶ πίστις. Εἶχεν ἱκανὰς πρωτοτύπους ἰδικάς της καὶ συνεμερίζετο καὶ ὅλας τὰς ἄλλας, ἃς ἐσημείωσαν διὰ διαφόρους περιστάσεις οἱ λαοί. Ἀδιάφορον ἂν ἡ δεῖνα πρόληψις ἴσχυε μόνον ἐν Γαλλίᾳ. Ἤρκει νὰ τὴν μάθῃ, διὰ νὰ τὴν πολιτογραφήσῃ ἀμέσως καὶ νὰ τὴν προσέχῃ τοῦ λοιποῦ. Ποῦ νὰ τολμήσῃ ὑπηρέτης νὰ ἀνάψῃ τρίτον κηρίον ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἢ ποῦ νὰ τολμήσῃ ἄρτος νὰ τεθῇ ὕπτιος ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἢ Θεέ μου, τί χαλασμὸς κόσμου ἐγίνετο ἂν ἐχύνετο ὀλίγον ἅλας ἐπὶ τῆς τραπέζης ἢ τῇ ἔφερον τὸ μικρόν της εἰσόδημα κατὰ τὴν 13 τοῦ μηνός!

*

Ἦτο ἡ πρωία τῆς 1ης Ἰανουαρίου. Ἡ θεία μου ἐκάθητο ὄπισθεν τοῦ παραθύρου τοῦ ἐπάνω πατώματος καὶ μὲ ἀνέμενε, διότι οὐδεὶς ἄλλος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέλθῃ πρῶτος ἐν τῇ οἰκίᾳ της κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην ἡμέραν, οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς ἐμοῦ, τοῦ ὁποίου ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐθεώρει τυχηρὸν τὸ ποδαρικό.

Γνωρίζετε βεβαίως ποία πρόληψις κρύπτεται ὑπὸ τὸ ἥκιστα ἐράσμιον τοῦτο ὄνομα. Ἡ ὑγίεια, ἡ νεότης, ὁ πλοῦτος ἐκείνου, ὅστις θὰ διέλθῃ πρῶτος τὴν φλιὰν τοῦ οἴκου σας, θὰ ἔχωσι μεγάλην σχέσιν, θὰ ἐπιδράσωσι ἐπὶ τῆς καταστάσεώς σας καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Τὸ ποδαρικὸ εἶνε ὁ οἰωνὸς τῶν νεωτέρων καὶ οὐδεὶς ὁ μὴ ἀρεσκόμενος εἰς τοὺς ἀγαθοὺς οἰωνούς. Ἡ θεία μου μάλιστα τοὺς ἐπεδίωκε, τοὺς ἐξηνάγκαζε νὰ ἔλθωσι πρὸς αὐτήν, ἐγὼ δὲ ἤμην τὸ πτωχὸν θῦμα τῆς προλήψεώς της ταύτης. Ἀδιάφορον ἂν δὲν εἶχον κλείσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καθ' ὅλην τὴν πολυτάραχον νύκτα τῆς παραμονῆς. Ἔπρεπε νὰ ἐξυπνήσω πρωὶ καὶ νὰ σπεύσω, ὅπου ἡ πρόληψις τῆς θείας μου μὲ ἐκάλει. Ἐὰν ἐβράδυνον ὀλίγον, θὰ ἐγενόμην αἴτιος τακτικῆς πολιορκίας τοῦ οἴκου της ὑπὸ τοῦ κρεωπώλου, καὶ τῶν διανομέων, οἵτινες ἀναμένουσιν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἵνα συνδέσωσι προσωπικὰς γνωριμίας μετὰ τῶν συνδρομητῶν τῶν ἐφημερίδων. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ θεία μου ἠμύνετο γενναίως ἀντικρούουσα τὰς ἐφόδους διὰ σιωπῆς καὶ ὅτι ἡ θύρα της μέχρι τῆς ἀφίξεώς μου ἦτο« τοῦ κουφοῦ ἡ πόρτα», ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ σπεύσω, διότι ἄλλως ἡ πολιορκία θὰ εἶχεν ἐπιφόβους συνεπείας δι' ἔλλειψιν ζωοτροφιῶν.

Μίαν πρωτοχρονιὰν μόνον παρέλιπον τὸ ἱερὸν τοῦτο καθῆκον ἕνεκα ἀσθενείας· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἀκριβῶς ἀπεβίωσεν ὁ Ἀζὸρ καὶ πείσατε σεῖς τὴν θείαν μου, ὅτι ἐγὼ δὲν ἤμην ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ πολυδακρύτου θανάτου του!

Μὲ ὅλα ταῦτα ὅμως κατώρθωσα νὰ γείνω καὶ ἐγὼ προληπτικός· καὶ ἐπειδὴ ἀντιθέτως ἤρχισα νὰ πιστεύω, ὅτι ἡ πρώτη ἐκείνη τοῦ ἔτους ἐπίσκεψις δὲν μοὶ ἦτο τυχηρά, ἐπεχείρουν πρὸ αὐτῆς ἄλλας πρὸς ἡσυχίαν τῆς καρδίας μου καὶ κορύφωσιν τῆς ἀγωνίας τῆς θείας μου.

*

Ἦτο, εἶπον, ἡ πρωία τῆς πρωτοχρονιᾶς. Ἡ θεία μου ἐκάθητο συλλογισμένη, καὶ μὲ ἀνέμενε· ἦτο δὲ συλλογισμένη διότι διάφορα σημεῖα καὶ τέρατα τῇ προανήγγελλον... ὄχι τόσον εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος.

Πρῶτον καὶ κύριον δὲν εὗρεν αὐτὴ ἐντὸς τῆς βασιλόπηττας τὸ ἀργυροῦν νόμισμα. Τί ἄρά γε νὰ ἐσήμαινε τοῦτο;

Γνωρίζετε ὅτι καὶ ἡ εὕρεσις τούτου θεωρεῖται καλὸς οἰωνός. Ἡ θεία μου διὰ νὰ μὴ τὸν ἀπωλέσῃ ἐσημείου διὰ φύλλου δάφνης ἐπὶ τῆς ζύμης τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ἔκειτο ἐνδόξως ἡ ἀργυρᾶ δραχμή· ὅτε δὲ ἰδιοχείρως ἔκοπτε τὴν βασιλόπηττταν, ἐφρόντιζε νὰ κρατῇ δι' ἑαυτὴν τὸ δαφνηφόρον τεμάχιον. Ἀλλὰ τίς οἶδε! ὁ κακοῦργος φούρναρης μετέθεσε φαίνεται τὸ φύλλον καὶ ἔμεινεν εἰς αὐτὴν μὲν ἡ δάφνη, ἀλλ' εἰς ἄλλους τὸ ἀργυροῦν γέρας!

Δεύτερον «ὁ ταμένος ὁ Σισῆς ἐτύπησε τὸ χελάκι του» τὴν παραμονὴν καὶ ἔπασχε ὥς μοι διηγήθη βραδύτερον δακρυροοῦσα ἡ ἀπαρηγόρητος θεία μου.

Καὶ τρίτον ... ἐγὼ ἐβράδυνα νὰ φανῶ.

— Τέλος πάντων, ἀνέκραξε τεινουσά μοι τὴν χεῖρα ἀπὸ τοῦ παραθύρου, ὅτε μὲ εἶδεν ἀναφαινόμενον μακρόθεν.

*

Ἐντεῦθεν ἡ ἱστορία ἀρχεται λαμβάνουσα θλιβερωτέραν χροιάν. Τὸ παράθυρον τῆς θείας μου ἔβλεπεν ἐπὶ τῆς μιᾶς ὁδοῦ, καὶ ἡ θύρα της ἤνοιγεν ἐπὶ τῆς ἑτέρας. Εἰς τὴν γωνίαν ἀκριβῶς συνήντησα φίλον τινὰ ὅστις μὲ παρέσυρενἐπὶ μικρόν.

. . . . . .

Ὅτε ἐπέστρεψα ἡ θύρα ἦτο ἀνοικτή. Ὦ Θεέ μου! τί νὰ συμβαίνῃ ἄρά γε; ἐσκέφθην. Ἀνῆλθον ἐσπευσμένως τὴν κλίμακα· ὁ ὑπηρέτης ἦτο ὠχρὸς ὡς ὁ τοῖχος, ὁ ὁποῖος ἦτο ὠχρὸς ἕνεκα τοῦ χρώματός του... οὐχὶ ἕνεκα συγκινήσεως· ἡ ὑπηρέτρια καταπόρφυρος καὶ δακρυσμένη.

Ἀντὶ νὰ μοὶ χαμογελάσωσι ἂν οὐχὶ ἕνεκα τῆς ἡμέρας τοὐλάχιστον χάριν τῶν φιλοδωρημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέμενον, ἐτήρησαν κατηφῆ σιγήν.

Προαισθανθεὶς δυστύχημά τι ἔσπευσα τρέχων εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἀχ! τί κακὸ μοῦ ἔκαμες... Ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τωὖρῃς! Καὶ ἡ θεία πεσοῦσα εἰς τὰς ἀγκάλας μου ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

Ἐγὼ μ' ὅλον ὅτι ἐφόρουν τὸ καλόν, τὸ πρωτόβαλτον ἔνδυμά μου, σᾶς βεβαιῶ οὔτε κἂν ἐσυλλογίσθην τότε, ὅτι τὰ δάκρυά τῆς θὰ μοῦ τὸ ἐκηλίδουν, ὅπως καὶ συνέβη. Τόση ἦτο ἡ ταραχή μου.

— Ἀλλὰ τί τρέχει λοιπόν; Εἰπέτε μου τί τρέχει; δὲν καταλαμβάνω τίποτε.

Καὶ μὲ κλαυθμηρίζουσαν φωνὴν ἡ θεία μου μοὶ διηγήθη:

— Εἶδες ὅπου σοῦ ἐκούνησα τὸ χέρι ἀπὸ τὸ παράθυρο; Μόλις ἐπέρασες,ἤκουσα τὴν πόρτα· ἔτρεξα μονάχη μου νὰ τραβήξω τὸ σπάγο ἀπὸ τὴν σκάλα γιὰ νὰ σοῦ ἀνοίξω....

— Αἴ! καί;

— Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤκουσα τὴν φωνήν σου κατέβηκα ὀλίγα σκαλιὰ νὰ ἰδῶ... ὅταν... τί βλέπω... Θεέ μου καὶ νὰ τὸ συλλογισθῇ κανείς... Δηλαδὴ θὰ ἔχωμε μία χρονιὰ ποῦ ἔννοια σου...

— Ἀλλά....

— Νὰ μέσα εἰς τὴν σκάλα, μέσα εἰς τὸ σπίτι μου, καλέ, ἦταν ἕνας γέρος φρικτός, ἄρρωστος λερωμένος, καὶ ἐζητοῦσεν ἐλεημοσύνη. Ὁ *Σισῆς* κούτσα-κούτσα ἐκατέβηκε, τὸν ἐγαύγισε καὶ ἐρρίχτηκε ἐπάνω του καὶ αὐτὸς ἐσήκωσε τὴ μαγκοῦρά του καὶ ἐχτύπησε τὸ σκυλί. Καλὲ πρωτοχρονιὰ ποῦ μοῦ τὴν ἐφύλαγε ὁ Θεός! Καλὲ νὰ χτυπήσουν τὸ Σισή; Τὸ ταμένο, προσέθηκε τείνουσα αὐτῷ πρὸς ἀσπασμὸν τὴν χεῖρά της. Ἅμα εἶδα τὸν ἄνθρωπο μέσα τὸν ἐλυπήθηκα, τί νὰ κάμω πλειά; καὶ ἐκατέβηκα νὰ τοῦ δώσω κάτι τι. Τί ἔπταιεν ὁ ἄνθρωπος; τοῦ ἀνοίξαν, ἐμπῆκε. Δὲ μοῦ ἐζητοῦσε ὁ χριστιανὸς ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ τοῦ δώσω τὰ διπλά, τὰ τρίδιπλα; Ἀχ! τί κακὸ μοῦ ἔκαμες, παιδί μου! Νὰ παρατηρήσῃς τώρα ποῦ θὰ κατεβαίνῃς, νὰ ἰδῇς πῶς ἔκαμε τὴ σκάλα· ὅλο λάσπαις. Ἔπειτα ἐκτύπησε τὸ σκυλί. Καὶ τὸ χειρότερο, τὸ φοβερότερο ὅπου δὲν ἔχει θεραπεία... Καλὲ νὰ μοῦ κάμῃ γέρος,ἄρρωστος, ζητιάνος τὸ ποδαρικό;.. Καλὴ χρονιὰ θὰ ἔχω... Θαρρῶ πῶς μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐμπῆκε μέσα εἰς τὸ σπίτι μου ἡ γρύνια, ἡ ἀρρωστια, ἡ κακομοιριάν...

*

Καὶ τώρα νὰ σᾶς εἴπω τὸ τέλος, ἐξηκολούθησεν ὁ φίλος μου, ὅστις διηγεῖτο τὴν ἱστορίαν τῆς θείας του.

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἤμην κατειλημμένος ὑπὸ φρικτῆς ἀνησυχίας. Πάντοτε ἐφοβούμην ὅτι κάτι κακὸν θὰ τῆς συνέβαινε. Τοὐλάχιστον νὰ τῆς πεθάνῃ ὁ Σισῆς ἢ ἡΣισή καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς ἐμέ.

Καὶ ὅμως κατ' ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ἔτος ἡ θεία μου ἐπέτυχε τὸ μεγαλήτερον ἀγαθόν, τὸ ὁποῖον... ἐπὶ ἡμισυν σχεδὸν αἰῶνα ὠνειροπόλει.

Ἕνα καλὸν γαμβρόν.

Ὅτε δὲ τὴν ἑπομένην πρωτοχρονιὰν— πρωΐπρωΐ αὐτὴν τὴν φορὰν—ἐπήγαινα νὰ τῇ εὐχηθῶ διὰ τὸ νέον ἔτος καὶ τὴν εὗρον εὐτυχῆ ὑπέρ ποτε . . . δὲν λέγω, ὅτι ἐλυπήθη διὰ τὸ ποδαρικόν μου, ἀλλὰ ἐκ τῶν λόγων τῆς τοὐλάχιστον συνεπέρανα, ὅτι θὰ ἐπροτίμα νὰ ἴδῃ πάλιν πρὸ ἐμοῦ τὸν λερωμένον, τὸν γέρον, τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ζητιάνον...

— Τί νὰ σοῦ εἴπω παιδί μου; ἐψιθύρισεν, ὅτε τῇ ἔφερα αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν· φαίνεται ὅτι ἡ ἐλεημοσύνη ποῦ ἔκαμα, ἡ εὐχὴ τοῦ γέρου...

Ἴμ.Θ.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η ΔΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 1888, καθ' ἣν ἡ *Ἑβδομὰς* συμπληροῖ τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἡ διεύθυνσις αὐτῆς πρώτιστον θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ ἐκφράσῃ μετὰ τῶν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει εὐχῶν τὰς θερμάς της εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς τιμήσαντας αὐτὴν διὰ τῆς συνεργασίας των, καὶ τοὺς ὑποστηρίξαντας· τὴν διάδοσίν της κ. κ. ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητάς.

Ἐὰν δὲ ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὴν *Ἑβδομάδα* διὰ τὰς ἰδέας, ἃς ἀγωνίζεται νὰ ἐξυπηρετήσῃ, τὸν ἔπαινον τοῦτον εὐγνωμόνως συμμεριζόμεθα μετ' ἐκείνων, οἵτινες παρέχουσιν ἡμῖν εὐμενῶς τὴν ἐν τῷ ἀγῶνι ἀπαιτουμένην ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν δύναμιν.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ "ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,,

Δίδομεν τὸν λόγον εἰς τοὺς εἰσηγητὰς τῶν δύο ἐπιτροπῶν κκ. Ι.Μ. Δαμβέργην καὶ Θ. Βελλιανίτην.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΓΝΩΜΩΝ

Εἰς τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους ἡ *Ἑβδομὰς* προεκήρυξε τὸ διαγώνισμα τοῦτο ἦτο καὶ ἡ μελέτη τῶν πόθων, οὓς ἕκαστος διὰ τῆς γνώμης του θὰ ἐξεδήλου. Τὰ στοιχεῖα τῆς μελέτης ταύτης θὰ παρουσιασθῶσιν ἓν πρὸς ἓν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς κρίσεως, ὁ δὲ μὴ ἀρκούμενος εἰς ἐπιπολαίας παρατηρήσεις, θ' ἀνεύρῃ ἐν αὐτοῖς πορίσματα ἄξια λόγου. Ἀλλ' ἂς τὰ ζητήσῃ μόνος του· ἡμεῖς δι' ἰδικῶν μας λέξεων θὰ συνδέσωμεν ἁπλῶς τὰς λέξεις τῶν ἄλλων, θὰ θέσωμεν δηλαδὴ τὴν λιθόκολλαν. Ἂν δὲ τὸ οἰκοδόμημα ἀποβῇ δυσανάλογον πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ ἀναγώστου, ἢ ἂν μεταξὺ τῶν Παρίων μαρμάρων βλέπει καὶ πέτρας χυδαίας, εἰς τοῦτο δὲν πταίομεν ἡμεῖς.

Ἱστάμεθα ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐξώστου καὶ τριακόσιοι Σπαρτιᾶται καὶ τινες Σπαρτιάτιδες ἔρχονται νὰ χύσωσιν ὑπὲρ πατρίδος τὰς γνώμας των ποιοῦντες πρὸ ἡμῶν εἰρηνικὴν διαδήλωσιν. Ὅλοι δὲ σχεδὸν λαμβάνουσι τὸν λόγον καὶ ὀλίγιστοι μόνον σιωπῶντες δύνανται νὰ κατηγορηθῶσιν ἐπὶ *ἀγνωμοσύνῃ*... Τοὺς ἀκούομεν ὅλους μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπαναλαμβάνομεν τοὺς λόγους των, διότι ἐκτὸς ὀλιγίστων ὅλοι προτείνουσι καλὰ καὶ συμφέροντα. Εἴθε δὲ νὰ εἴχομεν τὴν δύναμιν νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὰς ὑποδείξεις πάντων.

Ὁμολογουμένως μυρίας ἐλλείψεις παρουσιάζει ὁ τόπος ἡμῶν, ἐλλείψεις, ἃς πολλοὶ αἰσθάνονται μετὰ πόνου. Πᾶσα σχεδὸν γνώμη σκοπὸν ἔχει τὴν πλήρωσιν μιᾶς τούτων. Μὲ τὸν λακωνικὸν δὲ καὶ ἀφελῆ τρόπον, δι' οὗ ἑκάστη εἶνε συντεταγμένη, μὴ ἐξασθενοῦσα διὰ λέξεων καὶ περιφράσεων, ἀλλὰ εἰς τὴν γυμνὴν οὐσίαν ἀποβλέπουσα φαίνεται ἡμῖν κἀκεῖνο πολὺ πλέον ἰσχυρὰ ἢ ἐν ἄρθρον λ. χ. οὐτινος μόνον, ὡς ἐπιγραφὴ ἠδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ. Καὶ θὰ ἴδητε μόλον ὅτι ἀπορίπτονται αἱ πολλαὶ ὅτιθὰ χρησιμεύσωσιν ἐν τούτοις ὡς ὁ λίθος τοῦΕὐαγγελίου διὰ κεφαλὰς γωνιῶν!

Εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεβλήθησαν γνῶμαι τριακόσιαι περίπου,ἐκ τούτων ὅμως δέον ν' ἀφαιρεθῶσι δεκάδες τινὲς οὐχὶ γνῶμαι ἀλλὰ πληρεξούσιαι μᾶλλον ὑποδεικνύουσαι ἀντὶ τῶν ἐπιστελλόντων ὡς γνωμοδότην τὸν διευθυντὴν τῆς *Ἑβδομάδος*,μετὰ παντοειδῶν φιλοφροσυνῶν, καὶ ἄλλαι προτείνουσαι αὐτοῦ τοῦτου παλιν τὴν βραβευσιν διὰ τὴν τοῦ διαγωνίσματος σύστασιν ἢ τὴν τῆς *Ἑβδομάδος* πορείαν ἢ ἄλλα τοῦ προσόντα· τινὲς δὲ φθάνουσι καὶ μέχρι τοῦ ἀπροχωρήτου ὡς ἡ θέλουσα «χρυσοῦν στέφανον» δι' αὐτὸν, ὡς νὰ ἦτο κραταιὸς Ὀλυμπιονίκης ὁ πτωχός... Καίτοι δὲν ἀπεδέχθη τὰς ἐντολάς, ἐθίγη δὲ ἐκ τῶν ἐγκωμίων ἡ μετριοφροσύνη του, ἐν τούτοις ὁ γράφων ἐκφράζει εὐχαριστίας τοῖς οὕτω εὐμενῶς κρίνουσιν περὶ αὐτοῦ.

Αἱ λοιπαὶ γνῶμαι δύνανται νὰ διαιρεθῶσιν εἰς διάφορους κατηγορίας τὰς βιβλιογραφικὰς, τὰς καλλιτεχνικὰς· τὰς βιομηχανικὰς, τὰς πολιτικὰς — μάλιστα τὰς πολιτικὰς — καὶ τὰς ἰδιορρύθμους· μία δὲ κατηγορία εἰς... μομφὰς μᾶλλον ἢ γνώμας κατὰ τῶν καθεστώτων, ἃς πᾶν ἄλλο ἢ νὰ βραβεύσῃ θὰ ἐσκέπτετο καὶ ἡ ἀνταρτικωτέρα τῶν ἐπιτροπῶν.

Ἐπειδὴ ὡς εἴπομεν ἡ παροῦσα ἔκθεσις καὶ ὡς ψυχολογικὴ μελέτη δύναται νὰ χρησιμεύσῃ, δὲν εἶνε ἄσκοπον ἀναδιφῶντες τὰ δελτία νὰ σημειώσωμεν, ὅτι εἰς

μὲν ἐζήτησε τὴν βραβευσιν ἐκείνου «ὅστις θὰ καταρρίψῃ ὅλας τὰς φυλακὰς — θοῦ, κύριε, φυλακὴν ἐν τῷ στόματί του—ἀφοῦ οἱ μεγαλήτεροι κακοῦργοι εἶνε ἔξω!» ἄλλος δὲ τὴν βράβευσιν τοῦ «ἀνατινάξοντος εἰς τὸν ἀέρα τὴν Βουλὴν διὰ δυναμίτιδος». Ὑποθέτομεν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος θὰ εἶνε *ἐντὸς* τῶν φυλακῶν, ὁ δὲ δεύτερος *ἐκτὸς* τῆς Βουλῆς ἢ τοὐλάχιστον τυραννισμένος τις... πρακτικογράφος ζητῶν νὰ ἀποθάνῃ ἡ ψυχή του μετὰ τῶν ἀλλοφύλλων!

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἦτοι ἐκτὸς κρίσεως θέτομεν καὶ τὰς γνώμας τῆς παραφροσύνης, αἵτινες εὐτυχῶς εἶνε δύο μόνον αἱ ἑξῆς· «Νὰ βραβευθῇ ὁ ἔχων τὸ θάρρος νὰ αὐτοκτονήσῃ διά...» βλέπετε δὲν ἀρκεῖ νὰ αὐτοκτονήσῃ μόνον «διά... λίμας!»(;)Καὶ «νὰ βραβευθῇ ὁ δυνάμενος νὰ *καταργήσῃ*—εἶνε ἡ λέξις—νὰ καταργήσῃ τὰς ... γυναῖκας!» Ὦ τὸν μισογύνην!

Μετὰ ταύτας κατατάσσονται αἱ ὄχι μὲν κακαὶ ἀλλὰ ἀνόητοι ἢ δυσνόητοι τοὐλάχιστον. Ἴσως ἔχουσιν ὑποκεκρυμμένας ἐννοίας, ἀλλ' ἡ ὀξυδέρκεια ἡμῶν δὲν ἴσχυσε νὰ τὰς διακρίνῃ: «Νὰ βραβευθῇ λ. χ. ὁ ἔχων τὴν μακροτέραν κόμην διάκονος». Διατί; Μυστήριον! «Νὰ τύχῃ τοῦ βραβείου ὁ δυνάμενος νὰ κοιμᾶται τὴν ἡμέραν καὶ νὰ εἶνε τὴν νύκτα ἔξυπνος». Ὄπως ὁ γνωμοδότης;...

Ἀναντιρρήτως οἱ κύριοι οὗτοι μᾶς περιέπαιζον! Καὶ ἀνταποδίδοντες αὐτοῖς τὴν φιλοφροσύνην τοῖς συνιστῶμεν τὴν ἑξῆς, ἣν ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰδικάς των θεωροῦμεν βραβεύσιμον: «Ἡ γνώμη μου εἶνε... ὅτι δὲν ἔχω οὐδεμίαν γνώμην. Δὲν πιστεύω δὲ νὰ εἶνε ἡ ἀτυχεστέρα». Καὶ πράγματι.

Καὶ ἤδη ἔλθωμεν εἰς τὰς ἀξίας κρίσεως.

Πρῶται εἶνε αἱ πολιτικαί. Ἠδυνάμεθα νὰ καταστρώσωμεν ὁλόκληρον ἄρθρον συμπολιτευομένης ἐφημερίδος διὰ τῶν μέν, ἀντιπολιτευομένης διὰ τῶν δέ. Εἰς θέλει νὰ βραβευθῇ ὁ κ.Τρικούπης» καὶ ἕτερος «ὁ κ. Δηλιγιάννης»."Αλλος νὰ τύχῃ τοῦ βραβείου «ὁ ἀπαγχονίσων τὸν ἕνα» καὶ ἄλλος «ὁ δυνάμενος νὰ θέσῃ ἐκτὸς ἐνεργείας ἀμφοτέρους» διὰ νὰ κυβερνήσῃ φαίνεται .... αὐτός! Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν πολιτικῶν τούτων γνωμῶν, αἵτινες ἀποδεικνύουσιν ὅτι παντάχοῦ εἶνε ἀπαραίτητα τὰ πολιτικὰ ἐν Ἑλλάδι, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδὲ ἑνὸς τοιούτου διαγωνίσματος, ὑπάρχουσι καί τινες πλήρεις πόνου ἢ παραπόνου δι' ἐθνικὰς ἐλλείψεις, ὧν εὔχονται τὴν διόρθωσιν, προτείνοντες νὰ βραβευθῇ «ἡ καλλιτέρα σάτυρα τῆς πολιτικῆς ἐξαχρειώσεως τῆς κοινωνίας ἡμῶν» ἢ «ὁ προτείνων τὸ ἐθνωφελέστερον μέσον τῆς ἀναπλάσεως τοῦ γένους κατὰ τὰ ἀρχαῖα πρότυπα, διὰ τῆς ἀναπτύξεώς τῆς ρώμης καὶ τῆς ἀγχινοίας, διὰ τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ σώματος καὶ τοῦ νοῦ». Ἄλλοι ἐπιλαμβάνονται καὶ τῶν οἰκονομολογικῶν ζητημάτων, προτείνοντες τὸ βραβεῖον διὰ τὸν ἐφευρέτην«τοῦ καταλληλοτέρου καὶ ἁπλουστέρου φορολογικοῦ συστήματος»,ἢδιὰ τὸν ὑποδείξοντα τὸ καταλληλότερον μέσον ἐξοφλήσεως (sic) ἢ ἐλαττώσεως τῶν χρεῶν τῆς Ἑλλάδος», ἢ διὰ τὸν ἐφευρέτην μέσου προφυλάξεως τοῦ δημοσίου θησαυροῦ ἀπό τινας... ὑπαλλήλους».

Ὅλοι οὗτοι λέγουσι καλὰ καὶ ἅγια. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ βραβεῖον εἶνε πολὺ μικρόν, χάριν δ' αὐτοῦ ἀμφίβολον ἂν θὰ κινηθῇ ἡ ἀμίλλα δι' ἐφευρέσεις τόσον μεγάλας, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ μὴ βραβεύουσα οὐδὲ κἂν τὸν «μαντεύσοντα τί θὰ γείνῃ ἡ Ἑλλάς, ὅπως πηγαίνομεν», διὰ τὸν φόβον ἀπαισίου τινὸς μαντείας, προτιμᾷ νὰ ἐξετάσῃ γνώμας μικροτέρου ἐνδιαφέροντος.

Αἱ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας γνῶμαι εἶνε πολλαὶ καὶ διάφοροι ἀλλὰ πᾶσαι μὲ τὰ αὐτὰ δικαιώματα. Ἡ ὑφαντουργία καὶ ἰδίᾳ τὰ λεπτοϋφῆ μεταξωτὰ τῶν Καλαμῶν, ἡ τυροποιία καὶ κατ' ὄνομα ἡ περίπυστος «φορμαγέλα», τὸ ἄριστον ἴσως προϊὸν τοῦ νεωτέρου Παρνασσοῦ, ἡ ἐριουργία, ἡ βυρσοδεψική, ἡ σακχαροποιία ἐκ τῶν ἐγχωρίων τεύτλων, καὶ πρὸ πάντων ἡ οἰνοποιία—τόσοι προτείνουσιν ὑπὲρ αὐτῆς, ὥστε παρ' ὀλίγον ἢ νὰ τύχῃ πλειοψηφίας ἢ τοὐλάχιστον νὰ μᾶς πείσωσιν, ὅτι ἡ λατρεία τοῦ Βάκχου εἶνε ὑπέρ ποτε διαδεδομένη—ὅλοι οἱ κλάδοι σχεδὸν θεωροῦνται ἄξιοι ὑποστηρίξεως καὶ θὰ ἐβραβεύομεν ὅλας αὐτῶν τὰς ὑπεροχάς, ἂν ἠδυνάμεθα ἰσάριθμα νὰ διαθέσωμεν βραβεῖα. Παρηγορητικώτατον θεωροῦμεν τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύμπτωσιν τόσων γνωμῶν πρακτικῶν καὶ χαίρομεν, ὅτι οἱ ἀληθεῖς παράγοντες τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐημερίας ἀναγνωρίζονται καὶ ἐκτιμῶνται τόσον. Μεταξὺ τούτων καταλεκτέαι καὶ αἱ ὑπὲρ τῆς βιβλιοδετικῆς καὶ τυπογραφικῆς προόδου φιλόκαλοι γνωμοδοτήσεις, ἀλλ' οὐχὶ καὶ αἱ ὑπὲρ τῶν πολυτελεστέρων ἐκδόσεων, διότι φρονοῦμεν, ὅτι προτιμότερον τὸ ἀγαθὸν τοῦ λαμπροῦ καὶ ἰδίᾳ παρ' ἡμῖν, ὅπου πολυτελὲς βιβλίον δὲν θὰ ἀναγνωσθῇ ὑπὸ πολλῶν καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, καὶ διότι δὲν δίδεται εὐκόλως *δανεικὰν* κατὰ τὰ εἰθισμένα. Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν κατατακτέα καὶ ἡ γνώμη ἀστείου τινὸς πειρασμοῦ προτείνοντος νὰ βραβευθῇ ἡ βιομηχανία τῶν παρασήμων...πρὸς ἐνίσχυσιν! καὶ ἄλλου τινὸς «ὑπὲρ τῆς νηπιαζούσης βιομηχανίας τῶν ψιμμυθίων, ἵνα μὴ ... στέλληται τόσον χρῆμα εἰς τὸ ἐξωτερικόν!»

Αἱ ὑπὲρ συγγραφῶν γνῶμαι εἶνε ὀλίγαι. Μία περὶ Ὀδηγοῦ τῶν Ἀθηνῶν θεωρηθεῖσα μονομερής, ἄλλη περὶ Γεωργίας καὶ ἐν παρενθέσει...Σάνδηςκαταδικασθεῖσα ὡς βασιζομένη ἐπὶ λογοπαιγνίου κλαπέντος,τρίτη «ὑπὲρ τοῦ ἔργου,ὅπερ ἤθελε πιστῶς παραστήσῃ τὸν βίον, ὃν διάγουσιν οἱ πένητες λόγιοι πρὸς συγκίνησιν τῶν μὴ τοιούτων» δηλαδὴ, καλλιτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν πρώτων, ὅπερ δύσκολον καί... χειροτέρευσιν τῆς τῶν δευτέρων, ὅπερ ἄδικον. Δι' ἄλλων γνωμῶν προτείνεται νὰ βραβευθῇ «ἡ καλλιτέρα μονογραφία περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἀρματωλῶν», (καὶ διατὶ ὄχὶ τῶν τῆς Στερεᾶς; ἐκτὸς ἂν αὐτὴν ἐπόθησεν νὰ ἀναγνώσῃ ἢ ἔχῃ τὴν ὕλην της φαίνεται ἑτοίμην ὁ γνωμοδότης...) ἢ «ἡ καταλληλοτέρα δικονομία πρὸς ἁπλοποίησιν τῶν δικαστικῶν διατυπώσεων»! Τὴν γνώμην ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τρία τέταρτα ἐκ νομικῶν συγκειμένη ἐθεώρησε ἀξίαν οὐχὶ βραβείου ἀλλὰ τοῦ πυρὸς τῆς γεένης ὡς καταστρεπτικὴν διὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πατρίδος=τοὺς δικηγόρους.

Μεταξὺ τῶν περὶ συγγραφῶν γνωμῶν τίθεται καὶ ἡ ἑξῆς: «Νὰ βραβευθῇ ὁ ἐπιστάμενος ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν γνήσιος Ἕλλην, ὁ μὴ δημοσιογραφήσας ἢ τοὐλάχιστον μὴ γράψας στίχους ποτέ». Διὰ τὸ ἀκατόρθωτον τῆς εὑρέσεως τοῦ μυθολογικοῦ τούτου φοίνικος ἡ ἐπιτροπὴ στρέφει ἀλλαχοῦ τὰς ἐρεύνας της:

Εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς Καλλιτεχνίας γνώμας: «Ἡ καλλιτέρα μουσικὴ σύνθεσις.» Καὶ ποῖος νὰ τὴν κρίνῃ ἂν οὐχὶ νὰ τὴν γράψῃ; «Ἡ καλλιτέρα ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ σύνθεσις». Ἀλλὰ θέλει λοιπὸν ὁ γνωμοδοτῶν νὰ ἐγερθῇ πάλιν τὸ σχετικὸν ζήτημα καὶ ν' ἀναρτηθῇ τὸ βραβεῖον τῆς «Ἑβδομάδος» ἀπὸ τίς οἶδε ποίας ἱεροψαλτικῆς ρινός; «Τὸ ἄριστον ἀγγειοπλαστικὸν ἔργον» Ἀλλὰ νὰ βραβευθῇ κλάδος μὴ δίδων οὐδὲ κεράμους εἰς τὴν πατρίδα; «Ἔργα πλαστικῆς ἢ γραφικῆς». Ἀλλὰ διὰ ταῦτα πολλὰ ἄλλα μεγαλήτερα ἐπιφυλάσσονται ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις βραβεῖα. Καὶ τέλος διπλὴ πρότασις καὶ εὐχὴ σύναμα «νὰ δοθῇ τὸ γέρας εἰς τὸν κ.Θ."Ανινον διὰ τὴν μοναδικὴν καὶ ἀνεκτίμητον γραφίδα του».

Εἰς τὴν γνώμην ταύτην ἀνέπνευσεν ἡ ἐπιτροπὴ ὀλίγον· ἀλλὰ φοβηθεῖσα μὴ κοσμήσῃ ἐν σώματι σελίδα τινὰ τοῦ «Ἄστεος» ἢ μὴ οἱ πελάται αὐτοῦ δὲν θεωρήσωσι τὴν κρίσιν της ἐθνωφελῆ, προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐναπομεινασῶν γνωμῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἰδιορρύθμων, διότι ἐκ τούτων θὰ ἐκλέξῃ τὴν βραβευθησομένην.

Τὰς γνώμας ταύτας ἐμελέτησε πλειότερον ἡ ἐπιτροπὴ διότι εἶνε συνεπέστεραι πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τὸν διὰ τούτου ἐπιδιωχθέντα σκοπόν· μὲ ἄλλας δὲ ἐγέλασε καὶ μὲ ἄλλας ἠχαριστήθη. Καὶ πῶς νὰ μὴ γελάσῃ, ὅταν τῇ προτείνεται λ. χ. «νὰ βραβευθῇ ὁ ἐπιτείδειος γονεὺς ὁ δυνάμενος διὰ *μιᾶς προικὸς* νὰ ὑπανδρεύσῃ ἐκ περιτροπῆς 3-4 θυγατέρας»; Ἀλλ'ἂν τοιοῦτός τις ὑπῆρχε θὰ ἐλάμβανε διὰ τὴν ἐφεύρεσίν του προνόμιον, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν καθίστα ἀρκετὰ πλούσιον,ὥστε νὰ προικίσῃ καὶ 10-11! Κάποια κακοβουλία κρύπτεται ἐδῶ... Καὶ πῶς νὰ μὴ γελάσῃ ὅταν τῇ προτείνεται πρὸς βράβευσιν ἡ μεγαλητέρα *πεσέτα*, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον φλύαρος καὶ εὐφυὴς κακολογία διὰ λογαριασμὸν ἀπόντων, καὶ *προσωποποιεῖται* μάλιστα αὕτη; Καὶ πῶς νὰ μὴ γελάσῃ — ἐδῶ οἱ γέλωτες προσλαμβάνουσι χαρακτῆρα τραγικώτερον — ὅταν τῇ προτείνεται νὰ βραβεύσῃ «τὸν Ὑμηττὸν διὰ τὸ μέλι του» καθηγητήν τινα γινώσκοντα κατὰ τὰ φαινόμενα ἀνάγνωσιν μόνον «διὰ τὰ συγγράμματα

του,» ἢ τὸν «εὑρίσκοντα τὸν τρόπον νὰ καταργηθῶσιν οἱ διαγωνισμοί ;»

Μετὰ ταύτας τὰς εὐφυεῖς μὲν ἀλλ' ἠκιστα πραγματοποιησίμους προτάσεις ἔρχονται ἄλλαι διδακτικαί, κοινωνιολογικαὶ καὶ ἐθνωφελεῖς· Νὰ βραβευθῇ ἡ « ἀμεροληπτοτέρα ἐφημερίς·» ἔδαφος φλέγον, ἐφ' οὗ δὲν ἠθέλησαν νὰ σταματήσωσιν οἱ κριταί· «Ὁ θεοσεβέστερος τῶν Ἑλλήνων». Κύριε ἐλέησον! Ὁ «ἐφευρέτης σάπωνος»... ἀκούσατε «σάπωνος δυναμένου νὰ καθαρίσῃ τὴν αἱματώδη ἐγκληματικὴν κηλῖδα ἐκ τῆς χειρὸς τῆς Λαΐδης Μάκβεθ !». Ἐννοεῖται περὶ ἐξιλεώσεως καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ...

Ἤδη τρία μόνον δελτία μένουσι πρὸ ἡμῶν. Ἀφοῦ δὲ ὅλα τὰ λοιπὰ ἀπερρίφθησαν μετ' ἐπαίνων ἐκ τούτων βεβαίως ἔσεται τὸ βραβευθησόμενον.

Καὶ παραθέτομεν αὐτά· τὸ πρῶτον εἶνε ἔμμετρον καὶ μυρίζει ἀρχοντιὰ καὶ καλλαισθησίαν:

Ἀπὸ τὸ δραχμογνωμικὸ τῆς «Ἑβδομάδος» φόρο
ν' ἀγορασθῇ ἕνα δῶρο,
νὰ χαραχθῇ καὶ τ' ὄνομα 'ς αὐτὸ τοῦ γνωμοδότη
καὶ νὰ δοθῇ 'ς τὴν εὐμορφιὰ τῶν Ἀθηνῶν τὴ πρώτη!

Τὸ δεύτερον εἶνε λακωνικώτατον καὶ μυρίζει ὑγίειαν :

Βραβευθήτω ὁ μακροβιώτερος.

Τὰς γνώμας ταύτας ἔκρινεν ὑφ' ὅλας αὐτῶν τὰς ἐπόψεις ἡ ἐπιτροπὴ, καὶ τὰς εὗρε *τῆς γνώμης της*. Ἀλλὰ οὐαὶ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται ! Ἀρίστη ἡ ἰδέα τῆς ἀνασυστάσεως τῶν ἀρχαίων *Καλλιστείων*, ἀλλὰ τίς νὰ κρίνῃ :

Τὴν εὐμορφιὰ τῶν Ἀθηνῶν τὴν πρώτη ;

Ποία ἐπιτροπὴ νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τόσων καλλονῶν ; Ποῖον γοῦστον νὰ προτιμηθῇ ; Ὦ ! βεβαίως ἡ μεροληψία θὰ ἤγειρεν ἐν τοιαύτῃ κρίσει θρασεῖαν τὴν κεφαλήν. Ἂν ἐξελέγοντο γέροντες κριταί... ἀλλοίμονον ! Ἂν ἐξελέγοντο νέοι... τρισαλλοίμονον. Καὶ ἡ πτωχὴ *Ἑβδομὰς* ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἐτύγχανε τῆς ἀμερίστου ἀντιπαθείας ὅλων τῶν εὐμορφάδων τῶν Ἀθηνῶν, πλὴν μιᾶς, ἥτις... καὶ αὕτη θὰ καθίστατο τόσον ὑπερήφανος !

Ἂς βραβεύσωμεν λοιπὸν —εἴπε — τὸν μακροβιώτερον !. . οὐχὶ διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν οὕτω τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζῶσι πολλὰ ἔτη, διότι πρὸς τοῦτο δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐνθαρρύνσεως, ἀλλὰ διὰ νὰ βραβεύσωμεν τὴν ἐγκράτειαν ἐν τῇ νεότητι, διὰ νὰ εὐλογήσωμεν ἐμμέσως τὴν γυμναστικὴν κ.τ.λ. Ἀλλά.. φοβερὸν διὰ τὸν γνωμοδότην, ἀλλά. Τίς θὰ ἐξερευνήσῃ τὰ ἄγραφα ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ; ἢ τίς θὰ βασισθῇ εἰς τὴν σαλευομένην καὶ ἀσθενῆ ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους τῶν ἐτῶν σανίδα, οἵα εἶνε ἡ μνήμη διὰ τοὺς προβεβηκότας ; Ἐν χώρᾳ, ἐν ᾗ πᾶς πεντηκοντούτης θνήσκων ἀναγράφεται ἀγωνιστὴς ἄνευ ἀντιρρήσεως, ἐν ᾗ πᾶς λευκόθριξ ἑκτὸς τῶν γεροντοπαλληκάρων θεωρεῖ καύχημά του νὰ προσθέτῃ εἰς τὰ ἔτη του ὅσα ἀφαιροῦσιν αἱ τεσσαρακοντούτιδες ἀπὸ τὰ ἰδικά των, τοιοῦτο νῦν νὰ διεξαχθῇ. Ναὶ μὲν θὰ ἀνακαλύπτοντο Μαθουσάλαι πολυάριθμοι, ἀλλά.. μόνον ὁ μακροβιώτερος δὲν θὰ ἀνεκαλύπτετό ποτε.

Οὐδὲ ἡ ὡραιοτέρα λοιπόν, οὐδὲ ὁ μακροβιώτερος. Καὶ ἔπραξεν ἄριστα ὁ γνωμοδότης νὰ μὴ θέσῃ *ὁ καὶ* ἢ διότι μακροβιότης παρὰ ταῖς γυναιξὶ θὰ ἐθεωρεῖτο προσβολὴ, τὴν ὁποίαν οὐδεμία θὰ ἐλάμβανε διὰ λογαριασμόν της.

Ἀλλὰ τίς λοιπόν ; Ἡ τρίτη γνώμη :

Νὰ βραβευθῇ διὰ χρυσοῦ νομισματοσήμου ὁ Ἕλλην πολίτης, ὅστις ἔχει τὰ πλειότερα ἄρρενα τέκνα.

Ἔχει καὶ τὰ τρωτά της μέρη ἡ γνώμη αὕτη. Πρῶτον καὶ —ἀρκεῖ τοῦτο,—ὅτι θὰ ἠρώτων μετὰ δικαίας ἀγανακτήσεως αἱ κυρίαι : διατί ὄχι τὰ θήλεα ; Ἀλλ' εἰς ταύτας νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ γέρας δοθήσεται *πρὸς παρηγορίαν* τῷ ἔχοντι πολλοὺς υἱοὺς ἀντὶ θυγατέρων ... ἔπειτα, ὅτι χάριν αὐτῶν βραβεύομεν τοὺς γεννήτορας πλειοτέρων γαμβρῶν ... καὶ θὰ ἀρκεσθῶσι βεβαίως εἰς τὰς εἰλικρινεῖς ταύτας ἐξηγήσεις. Ὅτε δὲ ἀντιπαρήλθομεν τὸν σκόπελον τοῦτον, ἐφαντάσθημεν ἀντικρυ ἡμῶν σεμνὸν ὅμιλον πρεσβυτῶν κυκλουμένων ὑπὸ μεγάλης οἰκογενείας, οὐχὶ τῆς τύχης ἐκλεκτῶν, ἀλλὰ διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ πληθυνάντων τὸ γένος, καὶ παρεχόντων τῇ πατρίδι πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς βραχίονας. Ἀλλὰ μήπως ἐκ τῆς θελήσεως ἐξαρτᾶται τοῦτο ; «Εἶνε εἰς τὸ χέρι ἑκάστου», θὰ ἐρωτήσῃ τις ; Καὶ μήπως εἶνε εἰς τὸ χέρι ἑκάστου νὰ γείνῃ μέγας ποιητὴς ἢ καλλιτέχνης ; Ὁ Θεὸς δωρεῖ κατ' ἀρέσκειαν τὰς σωματικάς, ὅπως καὶ τὰς πνευματικὰς δυνάμεις· ἡμεῖς δὲ γεραίροντες τοὺς ἐκλεκτούς Του Αὐτὸν πάλιν εὐλογοῦμεν. Ἡ ἔξαρσις τῆς γνώμης ταύτης δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς *φυλετικὴ* προτίμησις. Ὁ Θεὸς φυλάξοι. Ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν τάσεων, ἃς ἀπό τινος παρουσιάζει ἡ γυνή, ὁ πληθυσμὸς τοῦ φύλου της τόσον ηὔξησεν, ὥστε ὑπερεπληρώθησαν αἱ ἑστίαι, αἱ δὲ περισσεύουσαι ζητοῦσι τὰς θέσεις, αἵτινες ἐχήρευσαν φαίνεται ἐκ τῆς ὀλιγοστεύσεως τῶν ἀνδρῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν συντόνων μέτρων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἰσορροπίας . . . Πρὸς βράβευσιν τῆς ἀρρενογονίας καὶ τὰ διάφορα κράτη καὶ οἱ νομοθέται πολλάκις ἐσκέφθησαν. Ἤλθομεν ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τίνος ἄλλου ἔχει ἀνάγκην ἡ στρατιωτῶν πολλῶν πολλῶν ; Ἀλλ' εἰς τὸν κλάδον τοῦτον οὐδεμίαν ἐξεδήλωσάν ποτε τάσιν προσχωρήσεως αἱ γυναῖκες !

Δι' ὅλα ταῦτα τὴν γνώμην αὐτὴν ἔκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ παμψηφεὶ ἀξίαν βραβεύσεως, τὰς δύο δὲ προηγουμένας ἀξίας ἰδιαιτέρων ἐπαίνων.

Ζητήσασα δὲ τὸ ὄνομα τοῦ γνωμοδότου, ἵνα κηρύξῃ αὐτὸν νικητὴν ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἀθλοθέτην τοῦ δευτέρου διαγωνίσματος, καὶ τῷ προσφέρῃ ἂν οὐχὶ στέφανον, τὰ συγχαρητήριά της τοὐλάχιστον, εὗρεν ἀντ' αὐτοῦ σημείωσιν, δι' ἧς παρεκάλει τὸ μὲν ὄνομα νὰ μείνῃ ἄγνωστον, ἀθλοθέτης δὲ νὰ θεωρηθῇ ἡ «Ἑβδομάς».

Εἰς τὴν διεύθυνσιν δὲ ταύτης ἀνετέθη ἡ περαιτέρω ἐνέργεια.

Ἀθήνησι τῇ 1η Ὀκτωβρίου 1888.

Ἡ ἐπιτροπὴ
Ἀλέξανδρος Καράλης
Ἀντ. Μομφερρᾶτος
Δ. Γρ. Καμπούρογλους
Ι. Μ. Δαμβέργης εἰσηγητὴς

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΠΟΛΥΑΡΡΕΝΩΝ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελέσεως τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος ἡ «Ἑβδομὰς» προεκήρυξε διαγωνισμὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, τῶν ἐχόντων πολλὰ ἄρρενα τέκνα. Πλεῖστοι δὲ εὐτυχεῖς γονεῖς ἔλαβον μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον, καὶ ὑπέβαλον τὰ δεικνύοντα τὴν γονιμότητα τοῦ γάμου των ἀναγκαῖα ἔγγραφα. Ἀτυχῶς πολλὰ τούτων ἦσαν ἀνεπαρκῶς πεπιστοποιημένα, δι' ὃ ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ αὐτὰ ὑπ' ὄψει ἐν τούτοις σημειοῦμεν, ὅτι ἐκ τούτου οὐδεμίαν ὑπέστησαν ζημίαν, καθ' ὅσον οἱ ἐμπροθέσμως ἀποστείλαντες τὰ πιστοποιητικά των ὑπερεῖχον κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τέκνων.

Εἰς τὴν ἡμετέραν κρίσιν ὑπεβλήθησαν ἑπτὰ πιστοποιητικὰ θεωρηθέντα ὡς δυνάμενα νὰ ἀμρισβητήσωσι τὸ γέρας. Ἐκ τούτων τὸ ὑπὸ τοῦ κ. *Χαραλάμπους Λιάρη* ἐκ τοῦ χωρίου Σκοῦπι τοῦ δήμου Παίων δεικνύει ὅτι ἐξ ἑνὸς γάμου ἀπέκτησεν ἄρρενα τέκνα ὀκτώ, ἕτερον δὲ τοῦ ἐκ τοῦ δήμου Παφίας κ. *Κ. Παπαγικολάου ὀκτὼ* ἐπίσης ἄρρενα καὶ δύο θήλεα, ταῦτα δὲ ἐν διαστήματι δέκα μόλις ἐτῶν, *δίς γεννηθέντων διδύμων* ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ σύζυγός του σημειοῦνται ἀρκετὰ νέοι ἀκόμη, διαφαίνεται ἡ ἐλπίς, ὅτι καὶ ἄλλοι καρποὶ θὰ παραχθῶσιν ἀπὸ τοῦ εὐθαλοῦς συζυγικοῦ δένδρου των, καὶ τοῖς τὸ εὐχόμεθα.

Ὁ συμπολίτης μας κ. *Ἀπόστολος Καραῒς* ἀριθμεῖ ἐπίσης ὀκτὼ ἄρρενα τέκνα καὶ δύο θυγατέρας. Τὸ τελευταῖον τῶν ἀρρένων ἔχει ἡλικίαν 30 ἡμερῶν· ἐγεννήθη δηλ. τὴν ἡμέραν σχεδὸν καθ' ἣν ἐκηρύσσετο τὸ διαγώνισμα. Ἀλλ' ἀφ' ὅλην τὴν συνδρομὴν ταύτην τῆς τύχης ὁ διαγωνιζόμενος δὲν ἠδυνήθη νὰ προσεγγίσῃ τὸν ἀριθμὸν, ὃν ἕτερος κατέχει ἤδη. Ἐπίσης τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν παρουσιάζει καὶ ὁ ἐξ Ἄνδρου κ. *Σταμάτιος Ἀστρᾶς*, μετ' αὐτοῦ δὲ ἤγειρε ἡ τάξις τῶν ὀκτὼ ἄρρενα τέκνα ἀριθμούντων. Τοῦτο ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἐν γένει ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς κλίμασι, δὲν εἶνε σύνηθες φαινόμενον· ἡ πολυτεκνία κυρίως παρατηρεῖται παρὰ τοῖς Βορείοις λαοῖς, καὶ ἐκεῖ δὲ παρετηρήθη ἀκόμη πρό τινων ἐτῶν ἐλάττωσίς τις, προερχομένη ἐξ ἐπικρατησασῶν παρὰ τοῖς λαοῖς τούτοις προλήψεων, δι' ὃ αἱ κυβερνήσεις καὶ οἱ Δῆμοι ἰδίως προεκήρυξαν βραβεῖα ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπέκτων πλείονας τῶν ἑπτὰ τέκνων· φαίνεται δὲ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἔσχεν ἐπίδρασιν

τινα εἰς τὴν μὴ παρεμπόδισιν τῆς γονιμότητος. Εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν ἡ πολυτεκνία θεωρεῖται ὡς εὐτύχημα καὶ οὐδεμία πρόληψις ἐπισκιάζει τὴν ἰδέαν, ἥτις παράγει τὴν ἀγαλλίασιν εἰς τοὺς γονεῖς, τοὺς περικυκλουμένους ὑπὸ πολυαρίθμου οἰκογενείας.

Εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν ἐταξαμεν τοὺς *ἑννέα* ἄρρενα τέκνα ἀριθμοῦντας. Ἐκ τούτων ἡ κυρία *Καλλιόπη χήρα Γεωργίου Π. Γεωργίου* ἐξ ἁγίων Θεοδώρων τῶν Θηβῶν, νέα εἰσέτι, ἔσχε τὸ δυστύχημα νὰ ἀπολέσῃ τὸν σύζυγόν της, ἴσως δὲ ἐκ τοῦ δυστυχήματος τούτου δὲν κατέχει σήμερον τὸν πρῶτον μεταξὺ τῶν διαγωνιζομένων ἀριθμόν. Ὁ κ. *Κ. Πατριαρχέας* ἐκ Καρδαμύλης τῆς Λακωνίας εἶνε ἀληθὴς πατριάρχης εὐθαλοῦς καὶ ἀκμαίας οἰκογενείας. Ἀριθμεῖ *ἑννέα* τέκνα ἄρρενα, ἐκ τούτων δὲ τὰ ἐξ ὑπηρέτησαν εἰς τὸν στρατόν, τρία δὲ ὑπηρετοῦσιν εἰσέτι ὡς ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πατρίδος.

Ἐκ τῶν διαγωνιζομένων εἰς μόνος, ὁ ἐξ Ἀργοστολίου τῆς Κεφαλληνίας κ. *Εὐθύμιος Ζούλας*, ὑπέβαλε τὸ ἀκόλουθον πιστοποιητικόν, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἀπέκτησεν ἐξ ἑνὸς γάμου *δέκα* ἄρρενα τέκνα.

Ἀριθ. 460.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΡΑΝΙΩΝ

Πιστοποιεῖ,

ὅτι ὁ Εὐθύμιος Ζούλας δημότης, οὗ ὁποίου προϊστάμεθα Δήμου, ἔχει τὰ ἑξῆς ἄρρενα τέκνα. Κωνσταντῖνον ἐτῶν τριάκοντα πέντε, Νικόλαον τριάκοντα τεσσάρων, Ἀλέξανδρον τριάκοντα δύο, Παναγιώτην τριάκοντα, Γεώργιον εἴκοσι πέντε, Γεράσιμον εἴκοσι τεσσάρων, Δημήτριον εἴκοσι, Διονύσιον δέκα πέντε, Χαράλαμπον ἐτῶν δέκα τριῶν καὶ Ἀλκιβιάδην ἐτῶν δέκα ἐκ μιᾶς συζύγου.

Ἐπαφίεται τὸ παρὸν τῇ αἰτήσει του διὰ τὴν δέουσαν χρῆσιν.

Ἀργοστόλιον τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1888.

Ὁ Δήμαρχος
(Τ. Σ.) Γ. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα λαβόντες ὑπ' ὄψει, ἔτι δὲ καὶ τὴν συνοδεύουσαν τὸ τελευταῖον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ζούλα, δι' ἧς δηλοῖ, ὅτι ἑπτὰ ἐκ τῶν τέκνων του τούτων ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, ἐκρίναμεν ὡς ἄξιον τοῦ βραβείου τῆς «Ἑβδομάδος» τὸν ἔχοντα δέκα ἄρρενα τέκνα κ. ΕΥΘΥΜΙΟΝ ΖΟΥΛΑΝ, ἐπαίνων δὲ πολλῶν τὸν κ. Κων. Πατριαρχέαν καὶ τὴν χήραν κ. Καλλιόπην Γεωργίου ἔχοντας ἀνὰ *ἑννέα* ἄρρενα τέκνα, συγχαίρομεν δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις, εὐχόμενοι αὐτοῖς πολυχρόνιον τὸν βίον ἐν μέσῳ τῶν τέκνων των.

Ἀθήνησι τῇ 20 Δεκεμβρίου 1888.

Γ. Δροσίνης
Κ. Παλαμᾶς
Ι. Μ. Δαμβέργης
Θ. Βελλιανίτης εἰσηγητής.

ΟΛΓΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΕΝΩ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

[Συνέχεια].

Ε'

Ἡ Ἀλεξάνδρα Βαρίνσκυ ἦτο κάτοχος, καὶ εἶνε εἰσέτι, ὡραίας ἐξοχικῆς ἐπαύλεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ μαλίστα, ἐφ' ἧς τὴν πρωΐαν ἐκείνην τὸ ὄχημά μας συνηντήθη πρὸς τὸ τῆς Ὄλγας, τὴν ἔπαυλιν δὲ ταύτην πολλάκις ἐπισκέπτεται. Κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς παρὰ τῇ πριγκιπίσσῃ ἀφίξεώς της ἡ Ὄλγα ἑκουσίως τὴν ἠκολούθει μεταβαίνουσαν ἐκεῖ. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Παύλου εἶχε δείξῃ ἀπέχθειάν τινα πρὸς τὰς ἐκδρομὰς ταύτας, ἡ δὲ Ἀλεξάνδρα μετέβαινε μόνη.

Πρωΐαν τινά, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς πριγκιπίσσης, εἰσῆλθε σκεπτικὴ εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἡ τύχη—μόνη ἄραγε ἡ τύχη ; — τὴν εἶχεν ὁδηγήσῃ πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν κῆπον, ἐν ᾧ τὸ πρῶτον εἶχε συναντήσῃ τὸν πρίγκιπα· εἶδε — καὶ ἀπέστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς — εἶδε τὸ ἀνατετραμμένον δένδρον κατακείμενον εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἐν ᾗ τὴν εἶχεν ἀναγκάσῃ νὰ καθήσῃ διὰ νὰ τὸν ἀκούσῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς φριχτῆς ἐκείνης συνεντεύξεως, ἥτις τόσον συνετάραξεν ἀμφοτέρων τὸν βίον. Αἱ σκέψεις της ἐν ἀγνοίᾳ της τὴν συνώδευον εἰς πᾶν της βῆμα, ἡ δὲ πορεία αὐτῶν ἦτο δι' αὐτὴν ἀληθὴς ὁδὸς ὀδύνης. Εἶχον παρέλθῃ πλείονες τῶν τριῶν μηνῶν, ἀφ' ὅτου τὰ δελτία τοῦ Καυκάσου δὲν ἐμνημόνευσαν τοῦ ὀνόματος τοῦ ταγματάρχου. Τοιαύτη σιωπὴ ἦτο ἀσυνήθης δι' αὐτόν. Κάτι λοιπὸν παραδόξον συνέβαινεν.

«Ἠθέλησα νὰ μὲ λησμονήσῃ, ἐσκέπτετο καθ' ἑαυτήν· πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὑπήκουσεν... Ἡ ὑπακοὴ ὀλίγον βέβαια θὰ τῷ στοιχίσῃ, ἀφ' οὗ εἶνε τόσον πλήρης... Καλῶς ἔπραξεν ἐν τούτοις, τοῦτο δὲ εἶνε δι' αὐτὸν ὅπως καὶ δι' ἐμὲ ἡ μεγαλητέρα εὐτυχία ! Ἴσως ἀπέθανε ! προσέθηκεν ἐν τῷ θρηνώδει μονολόγῳ της. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐπίζε τὴν καρδίαν της· εἶτα μετὰ τῆς ζοφερᾶς ἐκείνης ἐπάρσεως, τῆς ἰδιαζούσης εἰς τὰς μελαγχολικὰς ψυχάς: «Ἂν ἀπέθανεν, ἐσκέπτετο, θὰ ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀγαπήσω· τίποτε δὲν ἐμποδίζει νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς νεκρούς. Ὁ ἀὴρ τοῦ κήπου τούτου δὲν ἀξίζει ! εἶπεν ἀΐφνης· ἂς ἐπιστρέψω !»

Ἠγνόει ποῦ νὰ διευθυνθῇ. Ἐνῷ διήρχετο πρὸ τῆς θύρας τῆς αἰθούσης, ὤθησεν αὐτήν· τὸ κλειδοκύμβαλον ἦτο ἀνοικτὸν — αὐτὸ ἐκεῖνο, πρὸ τοῦ ὁποίου τοσάκις ἐκάθισεν, ἐνῷ ἐκεῖνος τὴν ἱκέτευε νὰ ἐκτελέσῃ τεμάχιόν τι ἢ νὰ ψάλῃ. Ἦτο λοιπὸν ἀνεῳγμένον, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ κάθισμα, ὡς εἰ προσκαλοῦν αὐτήν. Ἔμεινεν ἐν τούτοις ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ, Ἀνωθεν τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἀκριβῶς ἀπέναντι αὐτῆς, ἐκρέματο εἰκὼν τοῦ πρίγκιπος εἰς φυσικὸν μέγεθος, γραφεῖσα ὑπὸ διασήμου τῆς Πετρουπόλεως ζωγράφου· Ὁ Παῦλος Βαρίνσκυ ἐν στολῇ ταγματάρχου ἔφερε μετὰ ὑπερβαλλούσης κομψότητος τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ ὡραιοτέρου σώματος τοῦ Ρωσσικοῦ στρατοῦ. Ἐκεῖ ἐπεδείκνυε τὴν χάριν ἀνθρώπου τοῦ κόσμου μεθ' ὕφους μεγαλου ἄρχοντος, ὅπερ καὶ μόνον ἤρκει πρὸς ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν χαρακτήρων του. Ὁ καλλιτέχνης ηὐτύχησε νὰ τὸν εὕρῃ εἰς τὰς καλάς του ἐκείνας στιγμάς, ὅτε χροιά τις εὐαισθησίας παροδικῆς, καθηδύνουσα τὴν ἔκφρασιν τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀγερώχου φυσιογνωμίας του, ἔδιδεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀκτῖνάς τινας ἀγαθότητος καὶ τρυφερότητος.

— Οὕτω μὲ παρετήρει!, εἶπεν ἡ Ὄλγα.

Καὶ βραδέως, ὡς εἰ ἀκατανίκητος βασκανεία τὴν εἵλκυεν, ἵνα τὸν βλέπῃ κάλλιον, διηυθύνθη πρὸς τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους ἐπὶ τῆς μορφῆς ἐκείνου, ὅστις ἕνεκα τῆς πασιγνώστου ὀπτικῆς ἀπάτης ἐφαίνετο ὅτι ἐπίσης δὲν ἀπέσπα τοὺς ὀφθαλμούς του ἀπ' αὐτῆς. Μετά τινα λεπτὰ τῆς ὥρας, καθ' ἃ διήρκεσεν ἡ παρατήρησις αὕτη, εἰς ἣν συνεκεντροῦτο μετὰ θέρμης ἡ προσοχή της, τῇ ἐφάνη, ὅτι ἡ ὀθόνη τῆς εἰκόνος ἐνεψυχοῦτο, ὅτι τὸ εἰκονιζόμενον πρόσωπον ἐξήρχετο τοῦ πλαισίου καὶ ὅτι ὁ Παῦλος Βαρίνσκυ ἤρχετο πρὸς αὐτήν. Τρόμος διέδραμε τὸ σῶμά της· ἀστραπὴ διέλαμψεν εἰς τοὺς σκυθρωποὺς ὀφθαλμούς της, ἀκτινοβολία δέ τις κατηυγάσε τὸ ὠχρὸν μέτωπόν της, ἐνῷ οἱ βραχίονές της ἐτείνοντο πρὸς τὴν προσφιλῆ εἰκόνα.

— Ὦ τρελλή ! τρελλὴ ὁποῦ εἶμαι, ἐψέλλισε πιέζουσα τὴν κεφαλήν της ἐντὸς τῶν δύο αὐτῆς χειρῶν.

Ἐκάθησεν ἢ μᾶλλον ἀφέθη νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τοῦ σκίμποδος τοῦ κλειδοκυμβάλου, καὶ ἔμεινεν ἐπί τινα λεπτὰ ἀκίνητος, ὡς εἰ βυθισθεῖσα εἰς ρεμβασμόν.

Κατ' ὀλίγον ἐν τούτοις ἐγένετο ἥσυχος· ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς καὶ διὰ κινήματος τῆς χειρὸς ἠρέμα διεχώρισεν ἔνθεν κἀκεῖθεν τὴν μαύρην κόμην της, ἥτις ἔπιπτεν ἀμελῶς ἐπὶ τοῦ μετώπου, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῶν παρειῶν της. Εἴπομεν ὅτι τὸ κλειδοκύμβαλον ἦτο πρὸ αὐτῆς ἀνεῳγμένον. Πολλάκις μέχρι τοῦδε τῇ ἐχρησίμευσεν ὡς παρηγορία τῶν θλίψεών της, πολλάκις τῷ εἶχε φανερώσῃ, ὡς εἰς φίλον συμπαθῆ καὶ προσφιλῆ, ὅ,τι δὲν ἐτόλμα εἰς οὐδένα νὰ ὁμολογήσῃ. Οἱ δάκτυλοί της ἐτέθησαν ἀσκόπως ἐπὶ τῶν ἐλεφαντίνων καὶ ἐβενίνων πλήκτρων· ἠκούσθη δὲ ἁρμονία τις θρηνώδης ὡς ὁ ψίθυρος. Ἦτο προανακρουσμα θυελλώδους τινὸς καὶ συγκινητικῆς συνθέσεως τοῦ Σοπέν, τῆς μεγάλης ταύτης ψυχῆς τῆς πλήρους ὀδύνης καὶ πόνου, ἥτις ἠδυνήθη νὰ δώσῃ εὔγλωττον φωνὴν εἰς πάντας τοὺς στόνους τῶν μελαγχολιῶν μας.

— Ὄχι αὐτό! εἶπε σταματῶσα· ἀρκετὰ ἔκλαυσα σήμερον. Ἐπαιξεν ἀκόμη, ἀλλ' ἄλλο τεμάχιον ἤδη, τὴν μελῳδίαν τοῦ Σιοῦβερ *Εἰπέ μοι το*, τὸ πρῶτον τε-

μάχιον, ὅπερ ἔπαιζε ἐνώπιον τοῦ πρίγκιπος. Ἀναμφιβόλως ἡ ὡραία αὕτη ἔμπνευσις ἡ πλήρης τόσης συγκινητικῆς τρυφερότητος καὶ πάθους θελκτικοῦ τῇ ἀνεκάλει θλιβερὰς ἀναμνήσεις, δι' ὃ καὶ δὲν ἐπεράτωσεν αὐτήν. Ἐν τούτοις δὲν ἄφηνε κατ' οὐδένα λόγον τὸ κλειδοκύμβαλον, ἀλλ' ἐξηκολούθει φέρουσα ἀσκόπως τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν πλήκτρων μέχρις οὗ ἀπὸ ἦχου εἰς ἦχον ἀνεμνήσθη τεμαχίου τινὸς τοῦ *Φάουστ*, τῆς ποιητικωτάτης ἐκείνης συνθέσεως, ἥτις καὶ μόνη ἤρκει νὰ καταστήσῃ ἔνδοξον τὸν Γκουνώ.

Εἰς τὸ τεμάχιον τοῦτο ἡ Μαργαρίτα, νομίζουσα, ὅτι εἶνε μόνη, ᾄδει πρὸς τὸν κεκρυμμένον μέν, ἀλλ' ἀκούοντα αὐτήν, Φαῦστον, τὸ ᾆσμα τοῦτο, τὸ τόσον συγκινητικὸν καὶ τρυφερόν:

Μὲ ἀγαπᾷ! Μὲ ἀγαπᾷ!
Πῶς τρέμει ἡ καρδιά μου!
Καὶ τὰ πουλιὰ ποῦ κελαδοῦν
Κ' ὁ ἄνεμος ποῦ πνέει,
Κάθε φωνὴ μοῦ λέει:
Σὲ ἀγαπᾷ! Σὲ ἀγαπᾷ!

Ἄχ ἡ ζωὴ εἶνε γλυκειὰ
Ψυχή μου, χαμογέλα!
Μὴ ἀπὸ ἀγάπη καὶ χαρὰ
Τὸ φύλλο τρέμει, σπαρταρᾷ;
Ἔλα, ψυχή μου, ἔλα.

Ἡ Ὄλγα, καίτοι ἐκέκτητο ἀναμφισβήτητον μουσικὸν τάλαντον καὶ τὴν φωνὴν μελῳδικήν, ἧς τὸ κάλλος ἠδύνατο νὰ διαγωνισθῇ νικηφόρως πρὸς τὸ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων ἀοιδῶν, ἔψαλλεν ὡς ἐρασιτέχνις καὶ οὐχὶ ὡς ἀοιδὸς τοῦ θεάτρου· ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι πάντοτε ἦτο ἐπιφυλακτικὴ εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων της καὶ δὲν ἀφήνετο νὰ παρασυρθῇ ὑπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἡ φίλη της ἀπουσίαζεν, οἱ δὲ ὑπηρέται ἦσαν ἀπησχολημένοι εἰς τὰς ἐργασίας των. Ὑπέθετε ἄρα ὅτι ἦτο μόνη. Οὐδέποτε εἶχε αἰσθανθῇ ἑαυτὴν τόσον τεταραγμένην ἀλλὰ καὶ μᾶλλον συγκεκινημένην. Πολλάκις ἐπανέλαβε τὰς ἀρεσκούσας αὐτῇ στροφὰς, ἃς ἐνόμιζεν ὅτι ἐκτελεῖ κάλλιον, ἢ ἐκείνας, αἵτινες διηρμήνευον πιστότερον τὴν σκέψιν της. Οὕτω δὶς ἐπανέλαβε τοὺς ὡραίους στίχους:

Ἔλα, ψυχή μου. ἔλα!

Καὶ τὴν δευτέραν φορὰν ἐπέδειξε ταύτην δύναμιν, εὐαισθησίαν, τρυφερότητα, πάθος, ὥστε πᾶν ἀκροατήριον θὰ ἠλεκτρίζετο καὶ ἔψαλλεν μόνον δι' ἑαυτήν.. καὶ διὰ μίαν εἰκόνα. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόφερε τὰς λέξεις:

Ἔλα, ψυχή μου. ἔλα!

Χεὶρ τις ἐτέθη ἐπὶ τοῦ ὤμου της καὶ ἐνῷ ἐστρέφετο ζωηρῶς, πρὶν ἢ λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τῆς σφοδρᾶς ἐκπλήξεως ἥτις τῇ ἀφῆρει τὴν χρῆσιν τῆς σκέψεως καὶ τῆς θελήσεως, ἠσθάνθη ἑαυτὴν περιπτυσσομένην τρυφερῶς ὑπὸ δύο ἰσχυρῶν βραχιόνων, συνθλιβομένην δὲ καὶ ἀσπαίρουσαν ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Παύλου Βαρίνσκου. Τρέμουσα, ὡς τὸ φύλλον τὸ ἠμιαπεσπασμένον, τὸ ὁποῖον σείει ὁ ἄνεμος εἰς τὰ ἄκρα τῶν κλαδίων, ὠχρά, ὡς εἰ πνέουσα τὰ λοίσθια ἡ Ὄλγα προσεπάθει μάτην ν' ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐψέλλιζε συγκεχυμένας λέξεις; ἐνῷ ὁ Παῦλος κατεφίλει τὸ μέτωπον, τὴν λελυμένην κόμην, τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ψυχρὰς καὶ δακρυβρέκτους αὐτῆς παρειάς.

— Ἀγαπητή μου Ὄλγα! ἐψιθύριζε προσηλῶν ἐπ' αὐτῆς διάπυρα βλέμματα, τόλμησε νὰ εἴπῃς ὅτι ἀκόμη δὲν μ' ἀγαπᾷς! Ἀλλὰ διατί τρέμεις, ἐν ᾧ σὲ καθικετεύω; Διατί σιωπᾷς τώρα; Ἀ! τοὺς λόγους αὐτοὺς τοὺς ὁποίους πρὸς τὴν ἀναίσθητον εἰκόνα μου ἀπέτεινας, εἰς ἐμὲ τώρα, εἰς ἐμὲ πρέπει νὰ τοὺς εἴπῃς! διότι σὲ ἀγαπῶ, Ὄλγα, σὲ ἀγαπῶ, καὶ σοὶ δίδω τὴν ζωήν μου!

Ἀγνοῶ τί ἡ δεσποινὶς Βολγὶν ἠδυνήθη ν' ἀποκριθῇ πρὸς τὰς θερμὰς ἐκχύσεις τῆς ψυχῆς ἐκείνης, ἥτις οὕτω ἀνελύετο πρὸ αὐτῆς μετὰ παθητικῶν παραφορῶν. Αἴφνης ὅμως ἔπαυσε προβάλλουσα ἀντίστασιν κατὰ τῶν περιπτυσσόντων αὐτὴν ἰσχυρῶν βραχιόνων· οἱ μῦς αὐτῆς ἐχαλαρώθησαν, τὰ νεῦρα δὲν ὑπήκουον εἰς τὰ κελεύσματα τοῦ νοῦ, καί, ὡσεὶ ἐξέλειπεν ἀπ' αὐτῆς ἡ ζωή, ἡ κεφαλή της ἐκυλίσθη ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἕτερον ὦμον καὶ ἐπαναπαύθη ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ Παύλου. Τὴν ἀνήγειρε τότε ὡς μικρὸν παιδίον, τὴν ἀπέθηκεν ἐπί τινος ἀνακλίντρου, καί, καθεσθεὶς παρὰ τοὺς πόδας της, ἔλαβε τὰς ψυχρὰς της χεῖρας, ἃς ἐθέρμαινεν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του καὶ τῇ ἀπέτεινε τὰς γλυκυτέρας λέξεις μετὰ φιλοστόργων περιποιήσεων καὶ τρυφερωτάτων θωπειῶν. Μετὰ μικρὸν ἡ Ὄλγα ἤνοιξε τοὺς μεγάλους ὀφθαλμούς της τοὺς ἐκπεπληγμένους καὶ ἀσταθεῖς οἵτινες κατὰ πρῶτον ἐφάνησαν ὡς ἀναγνωρίζοντες τὸν Βαρίνσκυ. Ἐπανεκλείσθησαν αὖθις, ἐλαφρὸν δὲ ἐρύθημα ἐχρωμάτισε τὰ μῆλα τῶν παρειῶν της.

— Ἐγὼ εἶμαι, Ὄλγα, ἐγώ! εἶπεν ὁ Παῦλος διὰ τῆς συγκεκινημένης φωνῆς του· δὲν εἶνε ἀληθὲς, ὅτι μὲ ἀναγνωρίζεις! Εἰπέτε το λοιπόν! Μὴ φοβεῖσθε τίποτε! Ἐγὼ εἶμαι! συνέλθετε...ἀμέσως!.. Σᾶς παρακαλῶ. Εἴπατέ μου, ὅτι δὲν εἶσθε πλέον θυμωμένη, καὶ ὅτι δὲν θὰ μὲ στείλετε πάλιν εἰς τὸν Καύκασον.

Ἡ Ὄλγα τὸν παρετήρει μετ' ἀφώνου ἐκστάσεως — σιωπὴ γοητευτικὴ, καθ' ἣν μόνη ἡ καρδία ἀκούεται! — στοργὴ ἄπειρος, βαθεῖα, ἐγκάρδιος διέλαμπεν εἰς τοὺς πλήρεις δακρύων ὀφθαλμούς της.

— Καί, ἐπειδὴ ὁ πρίγκιψ ἐκάθητο εἰσέτι παρὰ τοὺς πόδας της, τῷ ἔνευσε νὰ ἐγερθῇ ἐκεῖθεν.

— Ὄχι, εἶπεν ἐκεῖνος, ἀφήσατέ με νὰ μένω ἐδῶ· ἐδῶ εἶμαι καλά! ἐδῶ ἤθελα νὰ ζήσω ... ἐδῶ ν' ἀποθάνω!

Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ὄλγα ἐπέμενε, ἐκάθησε παρ' αὐτήν, κρατῶν πάντοτε τὴν μίαν τῶν χειρῶν της.

Ἀδυνατοῦμεν νὰ περιγράψωμεν τὴν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ χαράν, τὴν τόσον μεγάλην, ὅταν ὑπάρχῃ ἔρως ἀμοιβαῖος καὶ ἀπόλυτος! Ἐγγίζει αὕτη τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς εὐδαιμονίας, ἣν ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ αἰσθανθῇ, χωρὶς ἡ εὐτυχία ν' ἀποθῇ δι' αὐτὸν ὀδύνη. Ἐπί τινα ὥραν, καθ' ἣν οὐδὲν ἠλλοίωσε τὴν ἀγνὴν μέθην της, ἡ Ὄλγα ἐλησμόνησε τὰ πάντα, ἐκτὸς ἐκείνου — ἐκεῖνος καὶ αὕτη! — αὐτὴ καὶ ἐκεῖνος! — Τὸν ἔβλεπε, τὸν ἤκουεν· ἦτο ἐκεῖ, πλησίον της, εἰς τοὺς πόδας της.... Τίς λοιπὸν θὰ ἐτόλμα νὰ τῇ τὸν ἀποσπάσῃ; Τὸν ἐνόμιζεν ἀπολεσθέντα, καὶ τὸν ἀνεῦρε. Δὲν ἐσκέπτετο, οὐδ' ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ ἄλλο τι. Μία θλῖψις ἀρκεῖ δι' ἑκάστην ἡμέραν. Μία χαρὰ ἐπίσης ... Πόσον ἐπεθύμει νὰ τὸν βλέπῃ ἐν ἀνέσει! Ἀλλὰ δὲν ἐτόλμα, καὶ ἠρκεῖτο εἰς βλέμμα λαθραῖον καὶ κρύφιον. Ὁ κάματος τῆς ἐπὶ ἓν ἔτος στρατείας ἀφῆκεν ἴχνη ἐπ' αὐτοῦ· ἔγεινεν ἰσχνός· μακρὰ οὐλὴ διηυλάκιζε τὸ μέτωπόν του, ἐφίπτετο τῆς δεξιᾶς ὀφρύος καὶ διήκουσα διὰ τοῦ ἀριστεροῦ κροτάφου ἐβυθίζετο εἰς τὴν μέλαιναν κόμην του, ἣν που καὶ που ἐχρωμάτιζον ἀργυρόλευκοι τρίχες. Ἤθελε νὰ τῇ διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν τῆς πληγῆς ταύτης: «τίς ἐπροξένησε τὴν πληγήν; διατί; ἐρόνευσεν ἄρά γε τὸν φοβερὸν ἐχθρόν; θὰ διετηρεῖτο ἡ οὐλὴ αὕτη καθ' ὅλην του τὴν ζωήν; Καὶ ἐν τούτοις τὸν καθιστᾷ ὡραιότερον. Αἱ οὐλαὶ δὲν εἶνε τὰ λαμπρότερα παράσημα;»

Πάντα ταῦτα ἐλέχθησαν μετὰ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἑτοιμότητος, τῶν μὲν ἐρωτήσεων συνθλιβομένων, τῶν δὲ ἀπαντήσεων ἁρπαζομένων διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῶν ἄκρων τῶν χειλέων, πρὶν ἢ τὸ οὖς τὰς αἰσθανθῇ.

Αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ τῆς εὐδαίμονος ταύτης ψυχικῆς διαχύσεως νέφος θλίψεως διῆλθε ἐκ τοῦ μετώπου τῆς δεσποινίδος Βολγίν. Προσεπάθησε νὰ τὸ διασκεδάσῃ διὰ κινήματος τῆς χειρὸς αὐτῆς.

Ὁ Βαρίνσκυ ἐγνώριζεν ἤδη ἀρκούντως τὸν χαρακτῆρα τῆς εὐαισθήτου καὶ δειλῆς ταύτης ψυχῆς, ὥστε δὲν ἐθεώρησε περιττὸν νὰ ὀχυρωθῇ ὑπὸ ἄμετρον ἐπιφύλαξιν. Δὲν ἔγινε λησμονήσῃ ἀκόμη τί τῷ ἐστοίχισεν, ἀπαξ ἤδη, ἡ ζωηρὰ ἐκείνη περίπτυξις. Ἄλλως τε ἡ ἐπιφύλαξίς του ἤδη, ὅτε ἦτο βέβαιος περὶ τῆς ἀγάπης της, ἦτο ὀλιγώτερον δύσκολος.

Ἡ τοιαύτη βεβαιότης ἐν ταῖς γυναικείαις ψυχαῖς περιστέλλει καὶ πραΰνει τοὺς ἐγωϊστικοὺς πόθους, τὸν ἀποκαθίστα τέλος καλλίτερον. Ὁ Βαρίνσκυ ἐπίτηδες ἤλλαξε θέμα ὁμιλίας, ἵνα τὴν ἀποτρέψῃ ἀπὸ λυπηρῶν ἀναμνήσεων. Τὴν ἠρώτησε περὶ τῆς ἀδελφῆς του.

— Πάρα πολὺ ἐλυπήθη δι' ὑμᾶς, εἶπεν ἡ Ὄλγα. Πόσον θὰ εἶνε εὐτυχής, ὅταν σᾶς ἴδῃ καὶ σᾶς κρατήσῃ πλησίον της ... διότι δὲν θὰ φύγετε πλέον!

— Αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ!

— Ὦ! ναί! ἀπὸ σᾶς καὶ μόνον!

Ὁ Βαρίνσκυ τὴν προσέβλεψεν· ἡ Ὄλγα ὠχρίασε καὶ ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμούς.

— Ἀλλά, ἐπανέλαβε συγκρατοῦσα τὴν

συγκίνησίν της μετὰ δυνάμεως ἡρωϊκῆς, πῶς ἐπανήλθετε, ἀφοῦ ὁ πόλεμος ἐξακολουθεῖ ἀκόμη;

— Ἔλαβα ἄδειαν ἀναρρωτικήν.

— Ἀ! εἶνε ἀληθές! εἶσθε πολὺ ὠχρός! Ὑποφέρετε πολύ;

— Ὄχι, ἀλλὰ πολὺ ὑπέφερα. Μία σφαῖρα, δύο πληγαὶ λόγχης καὶ τρεῖς σπάθης ... σᾶς ἀρκεῖ αὐτό, ἀγαπητὴ Ὄλγα.

— Ἀλλοίμονον!

— Ἰδοὺ στεναγμός, δεδικαιολογημένος! διότι ἐπὶ τέλους ἂν ὄχι διὰ σᾶς, τοὐλάχιστον ἐξ αἰτίας ὑμῶν κατά τι ἐρρίφθην εἰς τὰς δεινοτέρας τῶν μαχῶν.

— Μὴ μοῦ ὑπενθυμίζετε ὅ,τι σεῖς καὶ ἐγὼ εἶνε προτιμότερον νὰ λησμονήσωμεν!

— Ἐπανῆλθον λοιπόν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ προειδοποιήσω τὴν ἀδελφήν μου. Ἐγνώριζον, ὅτι σεῖς ἐμένετε πλησίον της καὶ ἠθέλησα νὰ σᾶς παρασκευάσω μίαν ἔκπληξιν· ἤθελα νὰ ἴδω τὸ πρῶτόν σας βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἀγνοεῖ τὸ ψεῦδος· τὸ πρῶτον ἀπροσποίητον κίνημα· τὴν πρώτην λέξιν σας, εἰς ἣν ἀκόμη δὲν εἶπον τὸ «θὰ ψευσθῇς» καὶ ἂν ἤμην πεπεισμένος, ὅτι τὰ δεινά μου δὲν ἐξιλέωσαν τὰ σφάλματα, ὅτι ἡ ἐξορία μου δὲν παρέσχε τὴν συγγνώμην, ὅτι ἡ παρουσία μου σᾶς δυσηρέστει...

— Ὦ! νὰ μὲ δυσαρεστεῖ!

— Λοιπόν! χωρὶς νὰ σᾶς ἔλεγον λέξιν τινά, χωρὶς νὰ ἔβλεπον τὴν ἀδελφήν μου, θ' ἀνεχώρουν· ὑπάρχουν ἀκόμη σφαῖραι ἐκεῖ πέραν, εἰς τὰ βουνά...

— Μὴ μοῦ ὁμιλεῖτε πλέον περὶ τῶν τρομερῶν αὐτῶν πραγμάτων!

— Ἔχετε δίκαιον, ἀγαπητὴ Ὄλγα! ἂς μὴ ὁμιλῶμεν πλέον περὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἑξῆς! Ἄλλως τε ἡ τύχη μὲ ηὐνόησε περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἤλπιζον. Ἔμαθα, ἅμα ἔφθασα εἰς Μόσχαν, ὅτι ἡ Ἀλεξάνδρα ἀπουσιάζει· ἦλθον. Οἱ ὑπηρέται μοι ἐπέτρεψαν νὰ εἰσέλθω ἐδῶ ... Γνωρίζετε τὰ λοιπά, Ὄλγα· ἀλλ' ἐγὼ τοὐλάχιστον ἀγνοῶ, ἂν θά μοι ἐπιτρέψητε νὰ πιστεύσω... ὅ,τι εἶδα.

— Εἴδατε μίαν γυναῖκα κλαίουσαν, ὑπέλαβε ἡ δεσποινὶς Βολγὶν μετά τινος ἀμηχανίας. Νομίζω δὲ ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε πρᾶγμα σπάνιον, καὶ δὲ ἠξίζε τὸν κόπον νὰ ἐπανέλθῃ τις ἀπὸ τὸν Καύκασον διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα! Τὰ δάκρυα ἡμῶν ῥέουν πολὺ εὔκολα καὶ δὲν εἶνε πολύτιμα.

— Ὦ! ἕκαστον δάκρυ σας θὰ τὸ ἐπλήρωνα ἕνα μαργαρίτην τῆς Ἀνατολῆς!

— Ἔστω! τοῦτο δὲν θὰ σᾶς κατέστρεφε, διότι πλὴν τῆς παραλόγου νευρικῆς ταραχῆς, ἥτις μὲ κατέλαβε σήμερον καὶ ἧς τὸν λόγον ἀγνοῶ, δὲν κλαίω πλέον! εἶμαι μικρὰ καρδία ἀπὸ βράχους.

— Ἂν ἐλέγατε καρδία χρυσῆ!

— Μόνον αὐτό! καὶ ἡ μετριοφροσύνη μου;

— Θὰ ἐπείθετο ν' ἀκούσῃ ἅπαξ τὴν ἀλήθειαν.

— Μὲ γνωρίζετε πολὺ ὀλίγον, ἀγαπητέ μου πρίγκιψ.

— Θὰ σᾶς γνωρίσω. Μόνον δὲν θά με βιάσετε πολύ· ἀπαιτεῖται καιρός... αὐτὸ μόνον ζητῶ ἀπὸ ὑμᾶς· εἶμεθα σύμφωνοι;

— Θὰ πεινᾶτε βεβαίως! εἶπεν ἡ Ὄλγα, ἥτις δὲν ἤθελε νὰ ἀποκριθῇ ἀμέσως εἰς τὴν τεθεῖσαν ἐρώτησιν.

— Ἀγνοῶ· σᾶς ὁμολογῶ δὲ ὅτι περὶ τούτου δὲν ἐσκέφθην ἀπὸ δύο ἡμερῶν.

— Πρέπει λοιπὸν νὰ σκεφθοῦν ἄλλοι διὰ σᾶς.

Ἡ Ὄλγα ἠγέρθη ἵνα ἐξέλθῃ.

— Ὄχι! εἶπεν ὁ πρίγκιψ ἐμποδίζων αὐτὴν· κρούσατε τὸν κώδωνα. Εἶμαι ὅπως τὰ παιδιά: ὅταν ἀγαπῶ τινά, δὲν θέλω νὰ τὸν ἀφήνω. Ἂν σᾶς ἀφήσω νὰ ἐξέλθητε, εἴσθε ἱκανὴ νὰ μὴ ἐπανέλθητε. Προτιμῶ νὰ σᾶς φυλάττω ἐδῶ, ὑπὸ τὰς ὄψεις μου.

— Δὲν ἀρκεῖσθε λοιπὸν νὰ εἶμαι αἰχμάλωτός σας ἐπὶ λόγῳ τιμῆς;

— Ἔχω τὸν λόγον σας;

— Ὦ! σᾶς τὸν δίδω ἐξ ὅλης καρδίας. Ἀληθῶς θὰ διέπραττον ἔγκλημα, ἂν σᾶς ἄφηνα μόνον εἰς αὐτὸ ἐδῶ τὸ μέγαρον ... ἐν ὅσῳ ἡ ἀδελφή σας ἀπουσιάζει.

— Ὑπάγετε λοιπὸν καὶ ἐπανέλθετε ταχέως.

Ἡ Ὄλγα ἐξῆλθεν, οὐχὶ ὅμως χωρὶς νὰ σταθῇ ἐπὶ ὀλίγον ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ, ἵνα τὸν ἀποχαιρετίσῃ διὰ τοῦ βλέμματος.

(Ἕπεται).

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐφευρέται — Μουσικὰ ... φέρετρα — Ἀξίζει ν' ἀποθάνῃ τις — Ἂς χαρῶσιν οἱ Σάμιοι — Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος εἶνε νέον — Ἡ Σάμος ἔχει ὅ,τι στερεῖται ἡ Εὐρώπη — Μαστοφόρα θωρηκτὰ — Μία παράστασις ἐν Ἀμερικῇ — Ναπολέων τῶν νάνων — Ἡ Εὐρώπη δὲν τὸν ἐχώρει — Στρατηγὸς ἀποθνήσκων καπνοπώλης — Ἡ ψυχίτσα του.

Οἱ Ἀμερικανοί! Τὸ ὄνομα τοῦτο κατήντησε πλέον νὰ σημαίνῃ μεγαλοφυΐα, ἐφευρετικότης, πνεῦμα παράβολον καὶ τὰ τοιαῦτα, χωρὶς νὰ λείπῃ ἐνίοτε καὶ δόσις τις τρέλλας. Ἀφήνομεν πάντα τὰ λοιπὰ καὶ σᾶς λέγομεν τὸ τελευταῖον μόνον. Ἴσως ἐνθυμεῖσθε, ὅτι πρό τινων ἐτῶν Ἀμερικανός τις εἰχεν ἀνακαλύψῃ τὰς μουσικὰς κλίνας, ὡσεὶ μὴ ἤρκουν τὰ τόσα μουσικὰ ὄργανα· νῦν ἕτερος εὐφάνταστος ἐπενόησε τὴν κατασκευὴν μουσικῶν... φερέτρων! Καὶ ἵνα μὴ μείνῃ ἡ ἐφεύρεσις του ἀπραγματοποίητος, ἠνέῳξε καὶ κατάστημα ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰρημένων φερέτρων ἀντὶ 200 δολλαρίων τὸ ἕν! Τὰ φέρετρα ταῦτα ἐκ τοῦ βάρους τοῦ νεκροῦ πιεζόμενα θὰ παίζωσι καθ' ὁδὸν διαφόρους χοροὺς μετὰ νεκρωσίμων ψαλμῳδιῶν. Ἰδοὺ τρόπος διὰ τοὺς φίλους τῆς μουσικῆς καὶ ἀποθανόντες νὰ μὴ χωρισθῶσιν αὐτῆς, ἀρκεῖ μόνον νὰ ὁρίσωσιν ἐν τῇ διαθήκῃ των τὸ ποσὸν 200 δολλαρίων δι' ἓν μουσικὸν φέρετρον. Φαντάζεται τις τὴν συγκίνησιν τῶν ἀκολουθούντων τὸν νεκρόν, ὅταν τὸ φέρετρον του ἀρχίσῃ νὰ παίζῃ τὸ μουσικὸν τεμάχιον ἢ τὸν χορόν, ὃν ὁ μακαρίτης ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἠγάπα! Τῇ ἀληθείᾳ τοιοῦτος θάνατος εἶνε προτιμότερος τῆς ζωῆς. Θάνατος μουσικὸς ἀντὶ ζωῆς ἀμούσου. Καὶ οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἔλεγον· *μὴ ζῴην μετ' ἀμουσίας*; Ἀπορίας ἄξιον εἶνε μόνον, πῶς ὁ ἐφευρέτης μένει εἰσέτι ἐν τῇ ζωῇ καὶ δὲν προὐτίμησε ν' ἀποθάνῃ, ἵνα ἐνταφιασθῇ δι' ἑνὸς τοιούτου φερέτρου....

* * *

Καὶ μία ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσις· Ἂς χαρῶσιν οἱ Σάμιοι διὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐδάφους τῆς πατρίδος των. Ὁ Σουηδὸς γεωλόγος κ. Forsyth Major εἰς τὰ τριτογενῆ πετρώματα τῆς νήσου Σάμου ἀνεκάλυψεν ἀξιόλογον σωρὸν μαστοφόρων ζῴων. Πλέον τῶν τεσσαράκοντα εἰδῶν καὶ μάλιστα ἀληθῶν νωδῶν ἤχθησαν εἰς φῶς ὑπὸ τοῦ κ. Major. Τὸ δὲ περίεργον εἶνε, ὅτι τὰ εἴδη ταῦτα, πολυάριθμα ἐν Ἀμερικῇ, δὲν εἶχον εὑρεθῇ ἀκόμη ἐν Εὐρώπῃ. Καὶ ἰδοὺ ἡ Σάμος ἴση πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀνωτέρα τῆς Εὐρώπης ... χάρις εἰς τὰ μαστοφόρα τῶν τριτογενῶν αὐτῆς πετρωμάτων!

Διὰ τοὺς γεωλόγους ἡ ἀνακάλυψις αὕτη εἶνε πολλοῦ λόγου ἀξία, καθ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐπιβεβαιοῦται ἡ γνώμη καὶ ἄλλων μὲν πολλῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν κ. Gaudry καὶ Duvernoy, ὅτι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν τριτογενῆ ἐποχήν, καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ Εὐρώπη ἦτο συνδεδεμένη ἀμέσως μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ τὰ μεγάλα ταῦτα μαστοφόρα περιεφέροντο ἐπὶ τῆς μονομεροῦς καὶ ἀπείρου ταύτης ἠπείρου ἀνενόχλητα, χωρὶς ποτε νὰ φανταστῶσιν, ὅτι ἤθελεν ἔλθῃ ἐποχή, καθ' ἣν τὰς φωλεὰς των ἤθελον καταλάβῃ οἱ δελφῖνες καὶ αἱ δύσμορφοι φῶκαι, ἐν ᾧ ἄνωθεν αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος ἤθελεν ὁδηγῇ ἄλλου εἴδους μαστοφόρα, τὰ θωρηκτά.

* * *

Πόσον τιμᾶται μία παράστασις τῆς κ. Nevada ἐν Ἀμερικῇ. Κατά τινα παράστασιν τῆς Lakmé δοθεῖσαν ἐσχάτως ἐν τῷ Βασιλικῷ θεάτρῳ τῆς Μαδρίτης ἡ ἐπιτυχία τῆς κ. Nevada ὑπῆρξε τόσον ἔξοχος, ὥστε θεατρώνης τις Ἀμερικανός, τυχὼν εἰς τὴν παράστασιν τοσοῦτον ἐνεθουσιάσθη, ὥστε τῇ προσέφερεν εἰκοσακισχίλια φράγκα καθ' ἑσπέραν, ἵνα τὴν παραλάβῃ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν διὰ τεσσαράκοντα παραστάσεις ἐν τῷ νέῳ Θεάτρῳ τοῦ Ρίου, ὅπερ μάλιστα πρὸς τιμήν της — ὅρος τοῦ συμβολαίου τοῦτο — θὰ ἀφήσῃ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἰδικόν της: *Θέατρον Νεβάδα*. Ὦ μακαρία τέχνη! Ἐὰν ἡ ἀρετὴ κατὰ τὸν σκηνικὸν φιλόσοφον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος εἶνε τέχνη, ἡ τέχνη ὅμως τῆς κ. Nevada εἶνε ἀρετή, ἧς πλεῖστοι ἴσως... οἱ ἐρασταί.

* * *

Οὐδὲν καλὸν ἀμιγὲς κακοῦ. Τὸ ρητὸν

δὲν ἐφαρμόζεται μὲν πιστῶς εἰς τὰ κατωτέρω, μεταβαλλόμενον ὅμως εἰς τὸ «οὐδεμία χαρὰ ἀμιγὴς λύπης», ἴσως ἔχει καλῶς. Φαίνεται, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐν τῇ γεννήσει του δὲν ἠθέλησε νὰ χαρῶσι πάντες. Λύπη μεγάλη ὡς νέφος θυελλῶδες ἔρχεται ἐκ τοῦ Νέου Κόσμου. Ὁ Ναπολέων εἶχε χάσῃ τὴν Γῆν ἄλλοτε καὶ ἡ Γῆ σήμερον ἔχασεν ἕνα Ναπολέοντα. Ναί· διότι, ἂν ὁ Ναπολέων ὠνομάσθη Μέγας μεταξὺ τῶν βασιλέων τῶν μεγάλων, δὲν βλέπομεν τὸν λόγον, δι' ὃν καὶ ὁ περίφημος στρατηγὸς Τὸμ - Ποὺς νὰ μὴ ὀνομασθῇ Ναπολέων μεταξύ... τῶν νάνων. Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους διὰ νὰ φημισθῇ τις ἢ πρέπει νὰ εἶνε *μέγας* ἢ τοὐναντίον μικρός· μέσος ὅρος δὲν ὑπάρχει. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι νάνοι, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Τὸμ-Ποὺς ἦτο νάνος εἰς τὸ τετράγωνον, μικροσκοπικόν τι ἀνθρωπάριον, τὸ ὁποῖον περιέφερον ἐπί τινος τραπέζης καὶ διὰ τοῦ ὀνόματός του ἐπλήρου ποτὲ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον, ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν πληρώσῃ διὰ τοῦ σώματός του. Ὁ μακαρίτης στρατηγὸς ἦτο βαπτιστικός... καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ καὶ ἄλλων βασιλέων, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν του τόσον ἐθλίβη, ὥστε ἡ Εὐρώπη δὲν τόν.. ἐχώρει πλέον. Τὴν ἐγκατέλιπε λοιπὸν καὶ ἐζήτησεν ἄλλην ἤπειρον, ἄλλους τόπους καὶ ἄλλα μεγάλα πράγματα, ὅπως ἐννοηθῇ καλλίτερον. Ἐκεῖ λοιπὸν ἔζη μέχρις ἐσχάτων ἐπαγγελόμενος τὸν καπνοπώλην, ὁ φίλεργος νάνος, ὅτε αἴφνης ἐμάθομεν τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν τοῦ θανάτου του.

*

Ὁ Θεὸς ἀναπαύσοι τὴν ψυχίτσαν του!

Ἡ ἁμαρτία ὁμοιάζει τὸ γένειον, τὸ ὁποῖον αὐξάνει πάντοτε καὶ πάντοτε πρέπει νὰ κόπτωμεν. (Λούθηρος).

*

Ὁ κύριος πλήρης σκέψεων:

— Γιάννη, ποιὰ μέρα ἔχομε πρωτοχρονιά;

— Τὴν πρώτη, ἀφετικό, τὴν πρώτη!

Ἀδρίας

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ

Διὰ Β. διατάγματος ἐκλήθησαν οἱ κάτοχοι ὁμολογιῶν τῶν 6 καὶ 10 ἑκατομμυρίων νὰ προσαγάγωσι αὐτὰς μέχρι τέλους Μαρτίου εἰς τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, ὅπως λάβωσι τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν των. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ὁ μὲν τόκος τῶν ὁμολογιῶν παύει, ἄρχεται δὲ ἡ πρὸς παραγραφὴν τοῦ κεφαλαίου πενταετὴς προθεσμία.—Ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως ἡ Ἑταιρεία Κρεμμύδα καὶ Μπρετάουερ Πατρῶν μὲ παθητικὸν 2,000,000, δι' ἃ ἐνδιαφέρονται αἱ ἀγοραὶ Λειψίας καὶ Μασσαλίας. — Ὁ Τσάρος ἀπένειμεν εἰς τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν τὸν μεγαλόσταυρον τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. — Ἀγορὰ ἐνεργηθεῖσα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ι. Μεσολωρᾶ καὶ διεξαχθεῖσα διὰ κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς καλῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας ἀπέφερε ποσὸν εἰκοσακισχιλίων δραχμῶν ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀγγέλλονται οἱ ἀρραβῶνες τοῦ διαδόχου τοῦ Ρωσσικοῦ θρόνου μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἀλίκης τῆς Ἕσσης.—Ὁ βασιλεὺς Μιλάνος κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τῆς Σκουψίνας ὑπεσχέθη νὰ βασιλεύσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὡς κοινοβουλευτικὸς μονάρχης συμφώνως πρὸς τὸ ἄρτι ὑπογραφὲν ὑπ' αὐτοῦ Σύνταγμα. Ἔδωκε δὲ ἀμνηστείαν εἰς πάντας τοὺς πολιτικοὺς καταδίκους. — Ὁ Σουλτάνος ἔπεμψε δισχιλίας λίρας εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Συνεστάθη ἐνταῦθα τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Γαλλιστὶ ἐκδιδομένης συναδέλφου Messager d' Athènes σωματεῖον φέρον τὸ ὄνομα «Ἕνωσις τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων» καὶ σκοποῦν τὴν προστασίαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου. Μέλη τακτικὰ τοῦ σωματείου τούτου ἔσονται οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, πάρεδρα δὲ οἱ συντάκται αὐτῶν καὶ πᾶς ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν συνάδελφος. Κατὰ τὴν δευτέραν τακτικὴν αὐτοῦ συνεδρίασιν, ἣν ἀπήρτιζον οἱ πλεῖστοι τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένων φύλλων, ἐξελέχθη τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Ι. Ἀγγελοπούλου διευθυντοῦ τῆς «Παλιγγενεσίας», Α. Π. Ἀλεξανδροπούλου διευθυντοῦ τῆς «Ἐπιθεωρήσεως» καὶ Α. Ρούκη διευθυντοῦ τῆς «Ἐφημερίδος» πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου ὁριστικοῦ καταστατικοῦ τῆς «Ἑνώσεως» ἐξελέχθη δὲ καὶ τὸ πενταμελὲς Συμβούλιον, ὅπερ θὰ διευθύνῃ αὐτὴν ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ διευθυντὴς τοῦ «Messager d' Athènes» κ. Α. Ζ. Στεφανόπολις. Σύμβουλοι οἱ κ. κ. Α. Ρούκης διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος» καὶ Θ. Ἄννινος διευθυντὴς τοῦ «Ἄστεος»· Ταμίας ὁ κ. Γ. Λυκιαρδόπουλος διευθυντὴς τοῦ «Ἑρμοῦ» καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Μ. Δαμβέργης διευθυντὴς τῆς «Ἑβδομάδος». Ἡ σύστασις τοῦ σωματείου τούτου ὑπὸ πάντων ἐθεωρήθη ὡς ἄριστος ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου οἰωνός.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐν Κετίγνῃ παρεστάθη νέον δρᾶμα τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου «Ἡ Βασίλισσα τοῦ Αἵμου».— Ὡς φιλολογικὸν γεγονὸς σημειοῦμεν, ὅτι ὁ ἡμέτερος συνεργάτης καὶ εἷς τῶν πρώτων παρ' ἡμῖν διηγηματογράφων κ. Ἀνδρέας Καρκαβίτσας ἐγένετο πρό τινων ἡμερῶν... ἰατρός. Τῷ εὐχόμεθα ἴσας ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὸ στάδιον τοῦτο, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι θὰ ἐξακολουθῇ συγγράφων ἐκτὸς τῶν συνταγῶν καὶ τὰς ἠθογραφίας, δι' ἃς πρὸ πάντων ὁ κάλαμός του διακρίνεται.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ παρ' ἡμῖν κλειδοκυμβαλιστὴς κ. Τ. Ξανθόπουλος ἵδρυσεν σχολὴν κλειδοκυμβάλου κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὠδείου τῆς Βιέννης.— Ἐν Βουδαπέστῃ παριστῶσι κατ' αὐτὰς τὴν «Ἀφρικανίδα», ἐν ᾗ ὁ Νελοῦσκος ᾄδει Γαλλιστί, ἡ Σελίκα Ἰταλιστί, οἱ δὲ ἐπίλοιποι ἀοιδοὶ Γερμανιστὶ καὶ ὁ χορὸς... Οὐγγριστί. Διὰ τὸν ἀγνοοῦντα τὴν ὑπόθεσιν τοῦ μελοδράματος ἀναντιρρήτως ἡ παράστασις θὰ εἶνε ἥκιστα ἐνδιαφέρουσα.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Πᾶσι καὶ πάσαις. Εὔχεται ὑμῖν ἡ «Ἑβδομὰς» πᾶσαν εὐτυχίαν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.—* Δὲν ἀνηγγέλθη ἡ ἔκδοσις, ἵνα βιβλιογραφηθῇ ἐν τῷ ρ τει. —Στ. Δ. Ἦτο βεβαίως πολὺ παράδοξος ἡ βασιλικὴ ἐκείνη ἐκλογή. Ὁ Ἀλφρέδος ἔλαβε ψήφους 230,016, ἀλλ' ἔλαβε καὶ ὁ μέγας Ναπολέων (!) 2, ὁ Γαριβάλδης 3, ὁ Μακ-Μαὼν 1—ἐλησμονήθη νὰ τεθῇ καὶ τοῦτο εἰς τὰς βιογραφίας του—καὶ ὁ Ὑψηλάντης 6. Ἔλαβε δὲ καὶ ἡ Δημοκρατία τότε 93 ψήφους καὶ... ὁ Ὄθων μίαν!—Ι. Π. *Παρισίους*;;;—κ. Ἀγγελ. Σ. *Χαλκίδα*. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐλήφθησαν ἀμφότεραι. Αἰσθανόμεθα ἐκ θλιβερᾶς πείρας παρόμοια ἄλγη καὶ συμπονοῦμεν.—Γ. Κ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἔδειαν καὶ δὲν θὰ καταχρασθῶμεν αὐτῆ. —Μ. τῷ *Ἀναρμονίῳ*. Ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἑπόμενον...ἔτος!—Κ.Π. *Μάντσεστερ*. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν, γράφομεν. — Ι. Π. *Κέρκυραν*. Ἐλήφθησαν, στέλλονται. Θὰ γράψωμεν.—*Ἀναγνώστη*. Μεταξὺ ἀνομοίων ἡ σύγκρισις δυσχερής. Ἀλλὰ διὰ πάντα νέον ἢ γέροντα, κυρίαν ἢ κόρην τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου παρέχει σελίδας τόσον ὡραίας, εἰκόνας τόσον ἐνδιαφερούσας, ὥστε ἀμφιβάλλομεν ἂν θὰ εὕρητε μὲ τόσον μικρὰν τιμὴν ἄλλο δῶρον τόσης ἀξίας! — Μ. Κ. Ἡ προσυπογραφὴ τῶν ὑπουργῶν εἰς τὰ Β. Διατάγματα ἐνεκαινίσθη ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Α'. τῆς Γαλλίας τῷ 1107. Κατ' ἀρχὰς ἐτίθετο πρὸς ἀποφυγὴν πλαστογραφίας.—*Πόμ*. Ὁ Βραντὼμ διηγεῖται, ὅτι νέα τις κυρία ἐπὶ Φραγκίσκου τοῦ Α'. ἔχουσα ἐραστὴν φλύαρον, διέταξεν αὐτὸν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς της νὰ μὴ ἀνοίξῃ τὸ στόμα. Ὁ πιστὸς δὲ ἱππότης ἐπὶ δύο ἔτη ἐθεωρεῖτο βωβός, μέχρις ὅτου ἐκείνη πάλιν κομπάζουσα ἔν τινι συναναστροφῇ εἶπεν, ὅτι δύναται νὰ τὸν θεραπεύσῃ καὶ ἐθαυματούργησε πράγματι διὰ μιᾶς της λέξεως «Ὁμιλήσατε!» Δὲν εἶνε ζήτημα, ὅτι τοιαῦτα θαύματα δὲν γίνονται πλέον, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐγίνοντο ὁ παραδεχόμενος νὰ σιωπᾷ βεβαίως δὲν θὰ ἦτο...γυνή!—Σ. Α. Μ. *Ἄνδρον*. Τ. Α. Κ. *Κόθηρα*. Μ. Σ. *Ρόδον*. Ἐνεγράφησαν. Γράφομεν ἑκάστῳ.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐξεδόθησαν

Νομικὴ Βιβλιοθήκη, «Σύνταγμα» ὑπὸ *Γ. Φιλαρέτου* καὶ *Ε. Λυκούδη*

Στοιχεῖα Χημείας, ὑπὸ *Παναγιώτου Σ. Κορδύλη* καθηγητοῦ τοῦ διδασκαλείου καὶ Ἀρσακείου.

Οἱ νέοι Μυλωνάδες Κωμῳδία εἰς πράξεις πέντε παραφρασθεῖσα τῷ 1870 ἀλλὰ διασκευασθεῖσα νῦν ὡς νέον ἔργον ὑπὸ *Σπ. Καλόβα*.

Περὶ Διαγωνισμοῦ τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ὑπὸ *Μιχαὴλ Νικολαΐδου*.

Τὰ κατὰ Πελίαν ἀρχαϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ *Φοίβου Φαρμακοπούλου*.

Revue française de l'orient, *revue littéraire* paraissant tous les Dimanches sous la direction de M. *S. L. Pommerette*.

Μικρὸς Θησαυρὸς τῆς Ἑλλ. Γλώσσης, ὑπὸ *Α. Ν. Γιάνναρη*. Τεῦχος 7. Ἐξορισμός—ἐσταυρέω.

Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας τοῦ 1887.

Τὸ Ἄσμα τῶν Χριστουγέννων *Καρόλου Δίκενς*. Μετάφρασις *Π. Παπᾶ*. Μέρος Β'. (Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη).

Ἀσπασία μυθιστορία *Ροβέρτου Χαμερλιγγίου* ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, ὑπὸ *Λυσάνδρου Γ.Χ. Κώστα*. Τόμος Α'. Τεῦχη Δ', Ε' καὶ ΣΤ'.

Εἰκονογραφημένη ἐπετηρὶς τῆς «*Ἑστίας*» 1888—1889.

Τοῦ Γύφτου τὸ παιδί διήγημα *Ν. Ι. Σπανδωνῆ*, μετὰ εἰκόνων *Αἰμυλίου Γιλλιερον*.

Ἀγγέλλονται

Κύπρις πραγματεία τοπογραφική, κοινωνική, ἀρχαιολογική, χρονογραφικὴ τῆς Νήσου Κύπρου ὑπὸ *Γ. Σ. Φραγκούδη*.

ΤΕΛΟΣ

ΤΟΥ Ε' ΤΟΜΟΥ

Τυπογραφεῖον **Κορίννης**, *ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.*